

Fremsat den 20. november 2015 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider og forskellige andre love¹⁾

(Nedsættelse af NO_x-afgiften, tilretning og senere ophævelse af bundfradraget i NO_x-afgiftsloven, indførelse af forbrugsregistrering for afgifterne på affaldsvarme og ændring af visse miljø- og energiafgifter)

§ 1

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og § 16 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør 5,0 kr. pr. kg NO₂-ækvivalenter udledt til luften ved forbrænding (grundsats i 2015-niveau).«

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1 og 2 efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

3. § 3, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

4. To steder i § 10, stk. 2, indsættes efter »2006«: »eller senere«.

5. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Uanset bundfradragene i stk. 2 skal der som minimum betales 20 pct. af den afgift, der skulle have været betalt uden bundfradrag.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

6. § 10, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1, kan beregne et fradrag for fremstilling af grå cement, som er fælles for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, og et fradrag for fremstilling af

hvid cement, som er fælles for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg. Fradrag er i begge tilfælde betinget af, at der sker måling, og at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted.«

7. § 10 ophæves.

8. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 7 i lov nr. 1532 af 27. december 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 578 af 4. maj 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 6 a ophæves.

2. § 11, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

3. I § 11, stk. 16, indsættes som 5. pkt.:

»Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

4. I § 11, stk. 19, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 19« til: »stk. 18«.

5. I § 11 b indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Udleveres elektricitet til et aftagenummer, hvorefter elektriciteten helt eller delvist leveres fra land til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

havn, godtgøres afgiften af leverancen af elektriciteten til skibene bortset fra 0,4 øre pr. kWh, jf. dog stk. 4. Godtgørelsen ydes til den, som aftagenummeret omfatter.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse, i det omfang

- 1) elektricitetens spænding er under 380 V,
- 2) elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet,
- 3) elektriciteten forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller
- 4) skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af og dokumentation for afgiftsgodtgørelsen efter stk. 3 og 4.

Stk. 6. Stk. 3-5 kan dog ikke finde anvendelse efter den 18. juni 2021, jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/993 af 19. juni 2015 om tilladelse til Danmark til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i havn, i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Skatteministeren bekendtgør på baggrund af en ny tilladelse fra Rådet, at stk. 3-5 finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori godtgørelse efter reglerne i stk. 3-5 kan ske ifølge den nye tilladelse. Det er en forudsætning for anvendelsen af 1. pkt., at der ikke er en periode mellem den tidligere og den efterfølgende tilladelse, som ikke er omfattet af en tilladelse. Stk. 6 finder ikke anvendelse for en periode, hvori 1. pkt. finder anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 8.

§ 3

I lov om kuldiioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 6 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 8«.
2. I § 7, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 3« til: »§ 9 a, stk. 3«.
3. I § 7 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, som indebærer betaling af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den elektricitet, der er fremstillet i perioden, og på den anden side summen af energiindholdet i den elektricitet og varme, der er fremstillet i perioden.«

§ 4

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 924 af

18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 7, 2. pkt.*, indsættes efter »kommunen«: »eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven,«.

2. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

»Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften.«.

3. I § 14, *stk. 1, 4. pkt.*, der bliver 5. pkt., indsættes efter »er kommunen«: »eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven,«.

4. I § 14, *stk. 3*, udgår »kommunernes«.

§ 5

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, *stk. 1, nr. 6*, ændres »Miljø- og energiministeriets bekendtgørelse« til: »bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006«.

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 10*, indsættes efter »kommunale myndigheder«: »eller fra den, som på vegne af de kommunale myndigheder varetager opgaven med opkrævning af afgifter efter denne lov,«.

2. I § 15, *stk. 2*, indsættes efter 2. pkt.:

»Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften.«

3. I § 15, *stk. 2, 3. pkt.*, der bliver 4. pkt., indsættes efter »er kommunen«: »eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven,«

4. I § 15, *stk. 3*, udgår »kommunernes«.

5. I § 15, *stk. 3*, ændres »stk. 4« til: »stk. 2«.

6. I § 18, *stk. 4*, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 2«.

§ 7

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, indsættes efter »omfattet af bilag 1,«: »fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter stk. 2,«.

2. I § 2, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »bilag 1 til denne lov:», eller fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter stk. 2,«.

3. I § 3 udgår »med undtagelse af virksomheder, som alene er registreret efter § 2, stk. 2,« og »efter § 1, stk. 1, nr. 1-4,«.

4. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres », der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-4« til: »der er registreret efter § 2, stk. 1 eller 3«.

5. I § 5, stk. 15, 1. pkt., indsættes efter »§ 2, stk. 1«: »eller 3«.

6. I § 5, stk. 15, 2. pkt., § 5, stk. 20, to steder i § 5, stk. 21, tre steder i § 5, stk. 22, og i § 5, stk. 23, ændres »kul« til: »varer«.

7. I § 5, stk. 20, indsættes efter »omfattet af bilag 1 til denne lov,«: »en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter § 2, stk. 2, eller«.

8. I § 5, stk. 21, 1. pkt., indsættes efter »bilag 1 til denne lov«: »eller fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter § 2, stk. 2«.

9. I § 5, stk. 22, 1. pkt., indsættes efter »§ 7, stk. 1«: »eller 5«.

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således: »Fuelolie og bitumen.«

§ 9

I lov nr. 578 af 4. maj 2015 om ændring af lov om afgift af elektricitet og momsloven (Tilpasninger til engrosmodellen m.v. og indførelse af omvendt betalingspligt på gas- og elmarkedet) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 12, ophæves.

2. I § 5, stk. 1, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2«.

3. § 5, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. I § 5, stk. 6, der bliver stk. 4, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 2 og 5, og § 9 træder i kraft den 1. april 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 1-3, 7 og 8, træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 4. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1-3, udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder eller forbruges af registrerede virksomheder.

Bilag 1**»Bilag 1: Satser for § 2, stk. 2, i lov om afgift af kvælstofoxider**

		Grundsats i 2015-niveau
Satser ved dagtemperatur		
1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
2. Anden gas- og dieselolie	øre/l	0,9
3. Svovlfri dieselolie	øre/l	0,9
4. Fuelolie	øre/kg	2,8
5. Fyringstjære	øre/kg	2,6
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
7. Anden petroleum	øre/l	0,9
8. Autogas	øre/l	1,7
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	øre/kg	3,2
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg	0,9
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³	0,8
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³	2,8
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ	0,5
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8
15. Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8
16. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./t	15,9
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	1,0
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,3
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller	6,7
	kr./GJ	0,5
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,5
Satser ved 15 °C		
1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9

2. Anden gas- og dieselolie	øre/l	0,9
3. Svovlfri dieselolie	øre/l	0,9
4. Fuelolie	øre/kg	
5. Fyringstjære	øre/kg	
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
7. Anden petroleum	øre/l	0,9
8. Autogas	øre/l	
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	øre/kg	
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg	
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³	
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³	
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ	
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8
15. Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8
16. Kul m.v.	kr./t	
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller kr./GJ	
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
 - 2.1. Nedsættelse af NO_x -afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget
 - 2.2. Nettoafregning af afgifter på affaldsvarme
 - 2.3. Ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove
 - 2.3.1. Godtgørelse i CO_2 -afgiftsloven af leveret varme forbrugt til elproduktion
 - 2.3.2. Ændring af spildevands- og vandafgiftslovene
 - 2.3.3. Ændring af reglerne om elafgift af landstrøm
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Nedsættelse af NO_x -afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Nettoafregning af afgifter på affaldsvarme
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove
 - 3.3.1. Godtgørelse i CO_2 -afgiftsloven af leveret varme forbrugt til elproduktion
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Lovforslaget
 - 3.3.2. Ændring af spildevands- og vandafgiftslovene
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3.3. Ændring af reglerne om elafgift af landstrøm
 - 3.3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.3.2. Lovforslaget
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Nedsættelse af NO_x -afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget
 - 4.2. Nettoafregning og ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 6.1. Nedsættelse af NO_x -afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget
 - 6.2. Nettoafregning og ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
 - 9.1. Nedsættelse af NO_x -afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget
 - 9.2. Nettoafregning og ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (V), Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti er enige om, at det skal være nemmere og billigere at drive virksomhed i hele Danmark. Det forudsætter, at dansk erhvervsliv ikke belastes unødvendigt af skatter og afgifter. Den tidligere regering femdoblede imidlertid afgiften på kvælstofoxider (NO_x). Det øgede belastningen for danske virksomheder.

Det foreslås at nedsætte NO_x-afgiften til 5,0 kr. pr. kg med virkning fra den 1. juli 2016. Dermed føres NO_x-afgiften tilbage til det niveau, den oprindeligt havde, da den blev indført i 2010. I forbindelse med nedsættelsen bortfalder bundfradraget i NO_x-afgiften for særligt store udledere. Nedsættelsen af NO_x-afgiften vil imidlertid indebære lempelser for alle virksomheder og husholdninger.

Det foreslås endvidere at tilpasse bundfradraget i lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven), indtil det ophæves den 1. juli 2016. Forslaget skyldes, at Europa-Kommissionen har godkendt bundfradraget i NO_x-afgiften som lovlig statsstøtte under forudsætning af, at der altid som minimum betales 20 pct. i NO_x-afgift. Der henvises til afsnit 46 i Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse SA. 34298/2012/N. Danmark er over for Europa-Kommissionen forpligtet til at sikre, at loven lever op til betingelserne i statsstøttegodkendelsen. På den baggrund foreslås det, at der altid som minimum betales 20 pct. i NO_x-afgift, dvs. 20 pct. af afgiften uden bundfradrag.

Det foreslås herudover, at der indføres mulighed for, at virksomheder med et stort varmeforbrug kan forbrugsregistreres for afgifterne på affaldsvarme på samme vilkår, som er gældende ved forbrugsregistrering for kulbaseret varme. Dermed kan virksomhederne afgiftsfrit modtage affaldsvarme fra deres varmelieferandør og afregne afgiften netto til SKAT efter afgiftsperiodens udløb. Forslaget medfører en likviditetsmæssig fordel for de berørte virksomheder, herunder for større gartnerivirksomheder.

Der foreslås endvidere foretaget ændringer i en række afgiftslove, herunder ændring i lov om afgift af kuldioxid af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), så der skabes hjemmel til at de virksomheder, som forbruger affaldsvarme leveret fra en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, under visse betingelser kan søge om godtgørelse af den del af CO₂-afgiften, som er betalt af den affaldsvarme, som efterfølgende anvendes til elproduktion. Endvidere foreslås en ændring af lov om afgift af spildevand (spildevandsafgiftsloven) og lov om afgift af ledningsført vand (vandafgiftsloven), så det fremover fremgår, at de opgaver og rettigheder, som er pålagt kommunerne i forbindelse med afregning af afgift over for SKAT, også er gældende for de almene forsyningsselskaber, som varetager opgaverne på vegne af kommunerne.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Nedsættelse af NO_x-afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget

Regeringen (V), Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti er enige om, at det skal være nemmere og billigere at drive virksomhed i hele Danmark. Derfor foreslås det at nedsætte NO_x-afgiften til 5,0 kr. pr. kg med virkning fra den 1. juli 2016. Dermed føres NO_x-afgiften tilbage til det niveau, den oprindeligt havde, da den blev indført i 2010. Nedsættelsen af NO_x-afgiften vil midlertidigt indebære lempelser for alle virksomheder og husholdninger.

Afgiften på udledning af NO₂-ækvivalenter (NO_x) blev indført i 2010, som et led i aftalen af 21. februar 2008 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Ny Alliance om den danske energipolitik i årene 2008-2011.

Afgiften blev, med finansloven for 2012 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten, forhøjet fra ca. 5 kr. til 25 kr. pr. kg udledt NO_x. Afgiften er indekseret for at modvirke udhuling som følge af inflationen.

Der gælder et bundfradrag i NO_x-afgiften for virksomheder med særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed (GJ) og med et stort brændselsforbrug. Bundfradraget udgør i dag 0,15 kg/GJ for fremstilling af hvid cement og 0,075 kg/GJ for fremstilling af grå cement. Bundfradraget er godkendt som lovlig statsstøtte efter EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (2008/C 82/01) og dermed forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med nedsættelsen af NO_x-afgiften den 1. juli 2016 foreslås det, at bundfradraget i NO_x-afgiften ophæves. Nedsættelsen af NO_x-afgiften vil midlertidigt indebære lempelser for alle virksomheder og husholdninger – også efter ophævelsen af bundfradraget.

Det foreslås endvidere at tilpasse bundfradraget i NO_x-afgiften, indtil det bortfalder. Europa-Kommissionen har godkendt bundfradraget i NO_x-afgiften som lovlig statsstøtte under forudsætning af, at der altid som minimum betales 20 pct. i NO_x-afgift. Danmark er forpligtet til at sikre, at loven lever op til betingelserne i statsstøttegodkendelsen. På den baggrund foreslås det, at der for de virksomheder, der kan udnytte bundfradraget i NO_x-afgiften, indføres en minimumsafgiftsbetaling på 20 pct. af afgiften uden bundfradrag. Med forslaget sikres det, at de virksomheder, der kan udnytte bundfradraget, altid som minimum skal betale 20 pct. i NO_x-afgift. Det er endvidere en forudsætning i Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse, at bundfradraget i afgiften ligeledes kan anvendes af nye markedsaktører inden for sektoren for cementproduktion. Bundfradraget tilpasses, så også nye virksomheder kan anvende bundfradraget til og med den 31. juni 2016.

2.2. Nettoafregning af afgifter på affaldsvarme

Det forventes, at virksomheders anvendelse af affaldsvarme øges i de kommende år. Regeringen finder det derfor hensigtsmæssigt, at de muligheder, som findes for forbrugsregistrering for afgifter af varme fra andre energikilder, også finder anvendelse for afgifter af affaldsvarme. Forbrugsregistrering indebærer, at virksomhederne kan nettoafregne afgiften over for SKAT i stedet for at betale fuld afgift og derefter søge om godtgørelse.

Med lovforslaget foreslås det at indføre mulighed for, at virksomheder med et stort varmeaftag kan forbrugsregistreres for afgifterne på affaldsvarme på samme vilkår, som er gældende ved forbrugsregistrering for eksempelvis kulbase-ret varme.

Lovforslaget medfører en likviditetsmæssig fordel for de berørte virksomheder, fordi forbrugsregistrering giver virksomhederne mulighed for at afregne afgiften netto direkte over for SKAT i stedet for først at indbetale det fulde afgiftsbeløb via en faktura til leverandøren og herefter søge størstedelen af beløbet tilbagebetalt fra SKAT.

Virksomheder, som er forbrugsregistreret hos SKAT, og som dermed er ansvarlige for korrekt og rettidig indbetaling af afgiften, skal også leve op til en række andre krav, blandt andet vedrørende regnskab. Dette gør sig ikke i samme grad gældende for ikke-registrerede virksomheder. Forbrugsregistrering er derfor som udgangspunkt forbundet med øget administration for erhvervslivet, og for SKAT. Et antal af de berørte virksomheder vil dog allerede i dag være forbrugsregistreret for afregning af andre energiafgifter, og stigningen i de administrative byrder opvejes derfor af, at procedurerne for afregningen af afgifter samtidig bliver mere ensartede for den enkelte virksomhed. Muligheden for forbrugsregistrering, herunder de regler, som indeholdes i dette lovforslag, er desuden frivillig for virksomhederne, som derved selv kan afgøre, om den likviditetsfordel, som forbrugsregistreringen medfører, kan opveje den øgede administration, som følger med.

Med forslaget genindføres endvidere en hjemmel for opgørelsesmetode af den afgiftspligtige mængde for virksomheder, der er forbrugsregistreret efter kulafgiftsloven. Hjemlen blev ophævet ved en fejl i forbindelse med en tidligere lovændring i 2009. SKAT har i praksis administreret i overensstemmelse med den foreslåede opgørelsesmetode, men uden at der har været den fornødne lovhjemmel i perioden fra 2010 og frem.

2.3. Ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove

2.3.1. Godtgørelse i CO₂-afgiftsloven af leveret varme forbrugt til elproduktion

Formålet med denne del af lovforslaget er at give virksomheder, som forbruger affaldsvarme leveret fra en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, hjemmel til på visse betingelser at søge om godtgørelse af den del af CO₂-afgiften, som er betalt af den affaldsvarme, som efterfølgende anvendes til elproduktion. Forslaget er i over-

ensstemmelse med de generelle principper i energiafgiftslovene og CO₂-kvotesystemet. SKAT har hidtil givet godtgørelse efter disse principper, men uden at der har været den fornødne lovhjemmel. Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i loven for udbetaling af godtgørelse i overensstemmelse med den hidtidige praksis.

2.3.2. Ændring af spildevands- og vandafgiftslovene

Kommunerne opkræver afgift af ledningsført vand fra ejere af ejendomme, som ikke får leveret vand fra et alment vandforsyningsanlæg. Det er endvidere kommunens opgave at opkræve afgift af spildevand, som udledes fra en ejendom uden om et spildevandsanlæg. Den danske vandsektor har dog i de seneste år undergået en reform, der har haft til hensigt at effektivisere sektoren ved at overdrage en række af de opgaver, som tidligere blev varetaget af de enkelte kommuner, til almene forsyningsselskaber. Det gælder blandt andet opgaven med opkrævning af vand- og spildevandsafgift.

Spildevandsafgiftsloven og vandafgiftsloven indeholder begge en række bestemmelser, der alene retter sig mod kommunernes forhold. Eksempelvis bestemmes det i begge love, at almene vandforsyningsselskaber er forpligtet til at udlevere oplysninger til beregning af afgift til de kommuner, hvori selskaberne er placeret. Bestemmelserne er dog af SKAT hidtil blevet tolket sådan, at kommunernes pligter og rettigheder også gjaldt over for de selskaber, som varetager de omhandlede opgaver på vegne af kommunen. Et vandværk har imidlertid i byretten fået medhold i, at vandværket kunne opkræve betaling fra et alment forsyningsselskab, som på vegne af en kommune forlangte oplysninger om værkets vandmængde efter spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 10. Det foreslås på denne baggrund, at de relevante bestemmelser ændres, så det fremover klart fremgår, at de rettigheder og pligter, som påhviler kommunerne i forbindelse med opkrævning af afgifter, også er gældende for de almene forsyningsselskaber, hvortil opgaverne er uddelegeret. Ændringen medfører således, at SKATs hidtidige fortolkning af reglerne opretholdes.

2.3.3. Ændring af reglerne om elafgift af landstrøm

Ved udtrykket landstrøm i dette lovforslag forstås elektricitet fra land til forbrug om bord på krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i havne. I forbindelse med indførelsen af engrosmodellen på elmarkedet den 1. april 2016, jf. lov nr. 578 af 4. maj 2015, skulle der i stedet for delvis afgiftsfritagelse etableres en ordning med fuld elafgift på købet af el og efterfølgende godtgørelse af elafgiften ned til EU's minimumsafgift på 0,4 pr. kWh for landstrøm. I loven udgør godtgørelsen dog kun 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Det er en formulermæssig fejl. Formålet med denne del af lovforslaget er at rette fejlen.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Nedsættelse af NO_x-afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget

3.1.1. Gældende ret

Afgiften på udledning af NO₂-ækvivalenter (NO_x) blev indført i 2010. Da afgiften blev indført, udgjorde den 5 kr. pr. kg udledt NO_x. Afgiften blev senere i 2012 forhøjet til 25 kr. pr. kg udledt NO_x. Afgiften er indekseret for at modvirke udhuling som følge af inflationen. Afgiftssatsen udgør 26,4 kr. pr. kg udledt NO_x i 2015.

NO_x-afgiften og de øvrige energifgifter indekseres på grundlag af nettoprisindeksets årgennemsnit to år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde, jf. § 32 a i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. Indekseringen tager udgangspunkt i satserne i 2015.

Afgiften på NO_x vedrører som udgangspunkt kun udledninger fra stationære anlæg. Af afgiftstekniske grunde er motorbrændstof til biler m.v. også omfattet af NO_x-afgiften. Da afgiften blev indført, blev energifgifterne på brændstoffer dog samtidig nedsat, således at den samlede afgiftsbelastning for motorbrændstof forblev uændret.

For virksomheder med særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed (GJ) gælder et bundfradrag i afgiften. Bundfradraget er begrundet med, at der for de virksomheder, der fra stationære anlæg har særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed, vil være risiko for, at de på grund af NO_x-afgiften vil blive særligt hårdt ramt i forhold til omsætning eller størrelse af virksomhedens energiforbrug. Bundfradraget udgør i 2015 0,15 kg NO_x/GJ for fremstilling af hvid cement og 0,075 kg NO_x/GJ for fremstilling af grå cement. Bundfradraget indeholder statsstøtte. Europa-Kommissionen har godkendt statsstøtteforanstaltningen i medfør af EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (2008/C 82/01), dog blandt andet på betingelse af, at der for så vidt angår de virksomheder, der kan udnytte bundfradraget i NO_x-afgiften, altid som minimum betales 20 pct. i afgift.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at NO_x-afgiften nedsættes til 5,0 kr. pr. kg udledt NO_x med virkning fra og med den 1. juli 2016. Det svarer til en afgifts-nedsættelse på ca. 80 pct. NO_x-afgiften er dermed ført tilbage til det niveau, den oprindeligt havde, da den blev indført i 2010.

Afgiften fastlægges som en grundsats i 2015-niveau, som er udgangspunktet for de fremtidige indekseringer. Indekseringen fra 2015 til 2016 udgør 0,8 pct. som følge af udviklingen i nettoprisindekset fra 2013 til 2014. Grundsatsen i 2015-niveau på 5,0 kr. pr. kg udledt NO_x medfører en sats på 5,0*(1+0,008), som afrundes med 1 decimal til 5,0 kr. pr. kg NO_x i 2016, jf. § 32 a i lov om energifgift af mineralolieprodukter mv.

Det foreslås, at der ikke indføres en kompenserende forhøjelse af energifgifterne på motorbrændstof. Dermed indeholder forslaget også en afgiftslempelse for benzin og diesel.

Det foreslås endvidere, at bundfradraget i NO_x-afgiften ophæves den 1. juli 2016. Når bundfradraget ophæves, vil afgiftsbelastningen være proportional med virksomhedernes NO_x-udledning. De virksomheder, der udleder mest NO_x, vil efter forslaget også betale mest NO_x-afgift.

Indtil bundfradraget ophæves, foreslås det, at der indføres en minimumsavgiftsbetaling på 20 pct. for de virksomheder, der kan udnytte bundfradraget i NO_x-afgiften, dvs. 20 pct. af afgiften uden bundfradrag. Forslaget medfører, at der altid som minimum skal betales 20 pct. af den afgift, der skulle have været betalt uden bundfradrag. Det foreslås endvidere, at bundfradraget i NO_x-afgiften tilpasses, så også nye virksomheder kan anvende bundfradraget. Herved sikres, at Danmark overholder sine forpligtigelser i henhold til Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse om, at bundfradraget i NO_x-afgiften højest kan udgøre 80 pct. af fradragets beregningsgrundlag, og at nye markedsaktører inden for sektoren for cementproduktion skal kunne anvende bundfradraget.

3.2. Nettoafregning af afgifter på affaldsvarme

3.2.1. Gældende ret

Energifgifter opkræves normalt på følgende måde:

1. Visse virksomheder (producenter eller transportører) kan eller skal registreres efter den pågældende energifgiftslov hos SKAT. De registrerede virksomheder kan modtage, producere og oplagre afgiftspligtige varer, uden at afgiften forfalder.
2. Afgiften forfalder, når den afgiftspligtige energi udleveres fra den registrerede virksomhed til en forbruger eller ikke-registreret virksomhed.
3. Den registrerede virksomhed indbetaler afgiften til SKAT, men fakturerer afgiften videre til køberen af den afgiftspligtige energi. Forbrugeren eller den ikke-registrerede virksomhed betaler en pris, der inkluderer afgiften. Momsregistrerede virksomheder, der køber energi fra en registreret virksomhed, kan herefter få godtgjort energifgift af energiforbrug, der anvendes til godtgørelsesberettigede formål (procesformål) hos SKAT.

Virksomheder med et stort energiforbrug af eksempelvis el, gas, kul eller varme kan på visse betingelser forbrugsregistreres. Forbrugsregistrering medfører, at virksomheden kan modtage en energileverance fra energileverandøren uden at skulle betale en afgift, som senere refunderes. Når måneden (afregningsperioden) er omme, opgør virksomheden, hvor meget energi der er modtaget i den forgangne måned, og beregner hvor meget energi- og CO₂-afgift, der skal betales. Herefter indberetter og betaler virksomheden selv den skyldige afgift til SKAT senest den 15. i måneden efter afregningsperioden. Herved slipper virksomheden for først

at skulle betale afgift og derefter søge en del af afgiften tilbagebetalt fra SKAT.

I henhold til kulafgiftsloven er der mulighed for, at virksomheder, som har et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme inden for samme lokalitet, på visse betingelser kan lade sig forbrugsregistrere. Der er dog efter de gældende regler ikke mulighed for at blive forbrugsregistreret for så vidt angår afgifterne på affaldsvarme.

Melleghandlere, som transporterer varme fra centrale kraftvarmeværker, kan ligeledes registreres hos SKAT. Det er dog en betingelse, at mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder, som har et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme og er forbrugsregistreret hos SKAT på baggrund af dette forbrug. Denne regel påvirker, at en registreret melleghandler kan modtage varmen afgiftsfrit fra centrale kraftvarmeværker og videresende varmen afgiftsfrit til de forbrugsregistrerede virksomheder. Denne regel er heller ikke gældende for så vidt angår afgifterne på affaldsvarme.

I kulafgiftsloven er endvidere fastsat regler for registreringspligtige virksomheders opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Hvilken opgørelsesmetode, der skal anvendes, afhænger bl.a. af, hvilken type registrering virksomheden er omfattet af. Bestemmelsen, som indeholder metoden til opgørelse af den afgiftspligtige mængde for registrerede virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, er dog ved lov nr. 461 af 12. juni 2009 fjernet ved en fejl.

3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om forbrugsregistrering i kulafgiftsloven udvides, så de fremover også omfatter afgifterne på affaldsvarme.

Efter lovforslaget vil virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, hvoraf det hele eller dele heraf er baseret på afgiftspligtigt affald, fremover have mulighed for at lade sig registrere hos SKAT og nettoafregne afgifterne af affaldsvarme direkte over for SKAT.

De betingelser, som er gældende i forhold til forbrugsregistrering for andre afgiftspligtige varer i kulafgiftsloven, vil ligeledes være gældende i forhold til forbrugsregistrering for afgifterne på affaldsvarme. Det medfører blandt andet, at der stilles krav om, at virksomheder, som søger om at blive forbrugsregistreret, ikke må være i restance for skatter og afgifter. Såfremt den forbrugsregistrerede virksomhed ikke afregner skatter og afgifter rettidigt og korrekt, har SKAT mulighed for at inddrage forbrugsregistreringen. For at undgå at virksomheder »hopper« ind og ud af ordningen, kan fornyet forbrugsregistrering tidligst ske 12 måneder efter, at SKAT har inddraget registreringen.

Reglerne om registrering af melleghandlere udvides tilsvarende, således at det også er muligt for melleghandlere at transportere affaldsvarme afgiftsfrit fra en registreret affaldsforbrændingsvirksomhed til en forbrugsregistreret virksomhed.

Det foreslås endvidere at genindføre hjemlen for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for registrerede virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer. Disse virksomheder skal således opgøre den afgiftspligtige mængde på samme måde som virksomheder, der udvinde eller fremstiller afgiftspligtige varer, dvs. som den mængde varer, der er udleveret fra virksomheden, herunder virksomhedens eget forbrug af varer.

3.3. Ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove

3.3.1. Godtgørelse i CO₂-afgiftsloven af leveret varme forbrugt til elproduktion

3.3.1.1. Gældende ret

Afgifterne på forbrænding af affald er udformet med udgangspunkt i det almindelige princip om, at virksomheder ikke skal betale energiafgift af den energi, som de anvender til elfremstilling, og som dermed efterfølgende bliver afgiftspligtigt i henhold til elafgiftsloven. Dette princip er gældende for både affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften på affald, som begge fremgår af kulafgiftsloven. Princippet er ligeledes gældende for CO₂-afgiften på ikke-bionedbrydeligt affald, for så vidt angår virksomheder med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter.

For så vidt angår affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften på affald bestemmes det af denne grund i kulafgiftsloven, at virksomheder, som får leveret affaldsbaseret varme fra en ekstern varmereproducent, kan få godtgørelse af den andel af varmen, som efterfølgende anvendes til fremstilling af elektricitet. Godtgørelsen er, for så vidt angår tillægsafgiften, betinget af, at der er indgået en aftale mellem den eksterne varmereproducent og den pågældende aftager om viderefakturering af tillægsafgiften.

Ved en fejl er en tilsvarende hjemmel til godtgørelse i CO₂-afgiftsloven ikke indført. SKAT har dog hidtil fortolket reglerne således, at der udbetales godtgørelse for den CO₂-afgift, som er betalt af den affaldsbaserede varme, som en virksomhed får leveret fra en ekstern varmereproducent og som efterfølgende anvendes til fremstilling af elektricitet, men uden at der har været den fornødne lovhjemmel.

3.3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse i CO₂-afgiftsloven, som medfører, at virksomheder, som forbruger affaldsbaseret varme, der er leveret fra en ekstern varmereproducent med tilladelse til udledning af CO₂, kan få godtgørelse af afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet. Det er et krav, at elektriciteten efterfølgende bliver afgiftspligtig efter reglerne i elafgiftsloven. Afgiften vil udelukkende kunne søges retur i de tilfælde, hvor den er viderefaktureret fra den eksterne varmereproducent.

3.3.2. Ændring af spildevands- og vandafgiftslovene

3.3.2.1. Gældende ret

Kommunerne opkræver afgift af ledningsført vand fra ejere af ejendomme, som ikke får leveret vand fra et alment vandforsyningsanlæg. Det er endvidere kommunens opgave at opkræve afgift af spildevand, som udledes fra en ejendom uden om et spildevandsanlæg. Opgaven med opkrævning af vand- og spildevandsafgift er flere steder overgået fra kommunerne til almene forsyningsselskaber.

Spildevandsafgiftsloven og vandafgiftsloven indeholder begge en række bestemmelser, der alene retter sig mod kommunernes forhold. Eksempelvis bestemmes det i begge love, at almene vandforsyningsselskaber er forpligtet til at udlevere oplysninger til beregning af afgift til de kommuner, hvori selskaberne er placeret. Bestemmelserne er af SKAT hidtil blevet tolket sådan, at kommunernes pligter og rettigheder også gjaldt for de selskaber, som varetager de omhandlede opgaver på vegne af kommunen. Et vandværk i har imidlertid i byretten fået medhold i, at vandværket kunne opkræve betaling fra et alment forsyningsselskab, som på vegne af en kommune forlangte oplysninger om værkets vandmængde efter spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 10.

3.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det i spildevandsafgiftsloven og vandafgiftsloven præciseres, at kommunerne har mulighed for at delegere opgaven med opkrævning af afgifter til almene forsyningsselskaber.

Det foreslås herunder at præcisere, at den mulighed, som kommunerne har for at pålægge afgiftsbeløb renter ved manglende betaling, også er gældende for de selskaber, som varetager opgaven på vegne af kommunen.

Det foreslås også præciseret, at ministerens mulighed for at fastsætte regler om opkrævning af gebyr til dækning af udgifter til måling ved levering af vand, og til at fastsætte regler for kommunernes afregning af afgift til SKAT, også er gældende for de selskaber, som varetager opgaven på vegne af kommunen.

3.3.3. Ændring af reglerne om elafgift af landstrøm

3.3.3.1. Gældende ret

Som en afgiftsmæssig tilpasning til engrosmodellen på elmarkedet, som indføres fra den 1. april 2016, er der vedtaget

en ordning med delvis afgiftsgodtgørelse for landstrøm. Ordningen skal erstatte en fritagelse for elafgift ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm, som blev sat i kraft den 1. september 2015.

Det var dermed hensigten, at ændringens afgiftsmæssige nettoeffekt for landstrøm skulle være uændret. Efter reglerne ordlyd blev godtgørelsen fastsat til 0,4 øre pr. kWh. Det var en fejl, da det var hensigten, at elafgiften på landstrøm skulle godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh.

Såvel ordningen med delvis afgiftsfritagelse som ordningen med delvis afgiftsgodtgørelse er betinget af, at der foreligger en tilladelse til afgiftslempelse for landstrøm fra Rådet for Den Europæiske Union. Rådets tilladelse blev meddelt den 19. juni 2015. Denne tilladelse forelå ikke, da ordningen med delvis afgiftsgodtgørelse blev vedtaget. På den baggrund bemyndigedes skatteministeren til at sætte ordningen i kraft, når Rådets tilladelse forelå, men dog ikke før indførelsen af engrosmodellen fra den 1. april 2016.

3.3.3.2. Lovforslaget

Med forslaget rettes ovennævnte fejl i reglerne om delvis afgiftsgodtgørelse for landstrøm. Af lovtekniske grunde ophæves de hidtidige regler om delvis afgiftsgodtgørelse, og nye regler med den rette ordlyd indsættes i loven.

Det foreslås endvidere, at skatteministerens bemyndigelse til at sætte de hidtidige regler i kraft ophæves, og at de nye regler træder i kraft den 1. april 2016. Det er i overensstemmelse med, at de nye regler indebærer en afgiftsmæssig tilpasning til engrosmodellen på elmarkedet, som indføres fra den 1. april 2016.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Nedsættelse af NO_x-afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget

Det foreslås, at NO_x-afgiften nedsættes med 21,6 kr. pr. kg udeledt NO_x fra 26,6 kr. pr. kg til 5,0 kr. pr. kg fra den 1. juli 2016, svarende til en nedsættelse på godt 80 pct. Det skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 360 mio. kr. i 2016, jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved nedsættelse af NO_x-afgiften

Mio. kr. (2016-niveau)	Varig virkning	2016	2017	2018	2019	2020	Finansårsvirkning 2016
Umiddelbart mindreprovenu	420	360	700	700	680	660	300
Mindreprovenu inkl. virkning på andre konti (moms)	460	400	800	780	780	760	340
Mindreprovenu efter tilbageløb	400	340	680	660	640	640	280
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd (inkl. arbejdsudbud)	240	200	380	360	360	360	160

Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre ca. 240 mio. kr.

Beregningerne tager udgangspunkt i det forventede provenu fra NO_x-afgiften i 2015 på ca. 850 mio. kr. ved en sats på 26,4 kr. pr. kg i 2015. Det skønnes, at ca. 30 pct. af provenuet fra NO_x-afgiften vedrører NO_x-afgift på motorbrændstof, hvilket primært er benzin og diesel. Finansårseffekten efter tilbageløb og adfærd i 2016 skønnes at udgøre ca. 160 mio. kr.

Der foretages ikke en kompenserende forhøjelse af energifgifterne på benzin og diesel, når NO_x-afgiften nedsættes. Det medfører, at NO_x-afgiften og dermed den samlede afgift for benzin og diesel lempes. NO_x-afgiften på benzin udgør 4,3 øre pr. liter i 2015, og NO_x-afgiften på diesel udgør 4,7 øre pr. liter i 2015. NO_x-afgiften på benzin nedsættes til 0,8 øre pr. liter og NO_x-afgiften på diesel nedsættes til 0,9 øre pr. liter fra 1. juli 2016.

Adfærdseffekterne ved at nedsætte NO_x-afgiften skyldes blandt andet et øget energiforbrug, hvilket skønnes at give et begrænset merprovenu fra de øvrige energifgifter og fra NO_x-afgiften som følge af en øget udledning af NO_x. Derudover skønnes det, at der som følge af nedsættelsen af NO_x-afgiften på benzin og diesel blandt andet vil komme hjemvendt grænsehandel og øget forbrug af benzin og diesel. Det vil blandt andet give et merprovenu fra afgifterne på benzin og diesel og de øvrige bilafgifter samt et begrænset merprovenu på momskontoen.

Med forslaget om ophævelse af bundfradraget fjernes en skatteudgift i form af bundfradraget. Skatteudgiften skønnes at udgøre ca. 25 mio. kr.

Forslaget om tilpasning af bundfradraget kan i visse tilfælde medføre et begrænset merprovenu, i det omfang kravet om en minimumsafgiftsbetaling på 20 pct. ellers ikke ville være overholdt.

Danmark er ifølge Gøteborg-protokollen, som Danmark tiltrådte i 1999, forpligtet til at reducere NO_x-udledningen fremadrettet. Der henvises til bemærkningerne herom i lovforslagets afsnit 10. Med en nedsættelse af NO_x-afgiften kan det evt. blive nødvendigt at tage andre instrumenter i brug for at sikre, at Danmark overholder sin forpligtelse. Om-

vendt vil nye teknologier og krav fra EU isoleret set dæmpe udledningen af NO_x. Erhvervslivet er stadig forpligtet til at overholde miljøkrav, eksempelvis krav til industrianlæg om forureningsbegrænsende teknologier, herunder BAT-krav (Best Available Technology).

4.2. Nettoafregning og ændringer i visse miljø- og energifgiftslove

Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på affaldsvarme forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede kunder på under 0,5 mio. kr. årligt, hvilket afspejler statens tilsvarende tab.

Forslaget om den tekniske tilpasning af godtgørelse af CO₂-afgift af leveret varme forbrugt til elproduktion skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige i forhold til den hidtidige afgiftsopkrævning.

De øvrige forslag skønnes ikke at medføre nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Nedsættelse af NO_x-afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget

Ud af den umiddelbare lempelse på ca. 700 mio. kr. i 2017 ved at nedsætte NO_x-afgiften skønnes erhvervslivet at opnå en umiddelbar lempelse på ca. 380 mio. kr., mens husholdningerne skønnes at få en umiddelbar lempelse på ca. 320 mio. kr.

Ophævelse af bundfradraget og samtidig nedsættelse af NO_x-afgiften medfører samlet set, at store udledere også får en umiddelbar afgiftslempelse i forhold til i dag på trods af ophævelsen af bundfradraget.

Forslaget om tilpasning af bundfradraget i NO_x-afgiften kan i visse tilfælde medføre en begrænset merbetaling, indtil bundfradraget ophæves.

6.2. Nettoafregning ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove

Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på affaldsvarme forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder på under 0,5 mio. kr. årligt. Ved forbrugsregistrering vil de forbrugsregistrerede alene skulle betale nettoafgiften af deres forbrug. Det medfører en likviditetsfordel på op til et år for visse kunder, da de ikke først skal betale størstedelen af energiafgiften, for derefter at søge om godtgørelse på et senere tidspunkt.

Forslaget om den tekniske tilpasning af godtgørelse af CO₂-afgift af leveret varme forbrugt til elproduktion skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i forhold til den hidtidige afgiftsopkrævning.

De øvrige forslag skønnes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget er i forbindelse med fremsættelsen sendt i høring hos Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering (TER).

Forslaget vedrørende nettoafregning af afgifter på affaldsvarme forventes samlet set ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet. På den ene side er forbrugsregistrering forbundet med øget administration for erhvervslivet, og for SKAT. På den anden side vil et antal af de berørte virksomheder allerede i dag være forbrugsregistreret for afregning af andre energiafgifter, og stigningen i de administrative byrder opvejes derfor for disse virksomheder af, at procedurerne for afregningen af afgifter bliver mere ensartede. Muligheden for forbrugsregistrering er desuden frivillig for virksomhederne.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Nedsættelse af NO_x-afgiften og tilretning og senere ophævelse af bundfradraget

Nedsættelse af NO_x-afgiften vil isoleret set medføre en øget udledning af NO_x i Danmark. Ud af den samlede danske NO_x-udledning skønnes ca. 13 pct. at påvirke Danmark, mens de resterende ca. 87 pct. påvirker udlandet. En del af den NO_x, der udledes i udlandet, påvirker således også Danmark.

Det vurderes, at nedsættelse af NO_x-afgiften isoleret set indebærer, at NO_x-udledningen øges med op til 10 mio. kg på sigt. Skønnet er behæftet med usikkerhed og afhænger bl.a. af den teknologiske udvikling. Skønnet svarer til den reduktion i NO_x-udledningen, som var forudsat, da NO_x-afgiften blev forhøjet.

På trods af nedsættelse af NO_x-afgiften vil der stadig være et incitament til at installere og fastholde rensningsteknologi på anlæggene. Derudover kan den teknologiske udvikling og krav fra EU dæmpe NO_x-udledningen. Erhvervslivet skal stadig overholde miljøkrav, herunder BAT-krav. Det kan bidrage til yderligere reduktion af NO_x-udledningen.

Det skønnes, at skadesomkostningerne ved dansk udledt NO_x i Danmark udgør ca. 15 kr. pr. kg. En stigning i NO_x-udledningerne på op til ca. 10 mio. kg svarer således til en dansk skadesomkostning på op til ca. 150 mio. kr.

Derudover skønnes det, at der vil komme en øget udledning af CO₂ som følge af et højere energiforbrug, herunder øget kørsel. Det skønnes, at nedsættelse af NO_x-afgiften på stationære anlæg medfører en øget udledning på ca. 0,09 mio. ton, heraf skønnes knap en tredjedel at vedrøre det ikke-kvotebelagte område.

Som følge af nedsættelse af NO_x-afgiften på benzin og diesel skønnes en øget udledning af CO₂ på ca. 0,07 mio. ton CO₂. Heraf vedrører ca. 0,02 mio. ton CO₂ øget kørsel i Danmark, mens knap 0,05 mio. ton CO₂ skyldes hjemvendt grænsehandel. Hjemvendt grænsehandel medfører, at der købes mere benzin/diesel i Danmark, men ikke at der forbruges mere benzin/diesel eller udledes mere NO_x i Danmark.

Samlet skønnes det med stor usikkerhed, at forslaget vil medføre en øget udledning af drivhusgasser på sigt på op til ca. 0,16 mio. ton CO₂-ækvivalenter. Effekten angiver formentlig en øvre grænse. Det svarer til ca. 0,3 pct. af Danmarks samlede udledning af drivhusgasser i 2013. I det ikke-kvotebelagte område skønnes udledningen at stige ca. 0,10 mio. ton CO₂-ækvivalenter. Det øger kravene til andre tiltag med henblik på at opfylde Danmarks internationale klimaforpligtelser på det ikke-kvotebelagte område.

Udledningen af NO_x i Danmark opgøres som en del af den nationale emissionsopgørelse. Emissionsfremskrivningen foretages af Aarhus Universitet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, for Miljø- og Fødevarerministeriet.

Fremskrivningerne foretages med 2 års mellemrum. Den næste emissionsfremskrivning forventes gennemført i 2016 på baggrund af blandt andet en ny energifremskrivning, som forventes at foreligge i december 2015. Der er en række usikkerheder forbundet med emissionsfremskrivningerne. Det kan både være i forhold til metoden (ny viden kan føre til ændringer), den økonomiske udvikling (højere økonomisk aktivitet giver større udledninger og omvendt) og eventuelle nye miljøkrav (udledninger der ikke er indregnet i fremskrivningen).

Emissionsfremskrivningen er baseret på de historiske emissioner og ny regulering. Et eksempel på sidstnævnte kan være et EU-direktiv, der nedsætter grænseværdien for NO_x for visse anlæg. I det omfang et direktiv indeholder nye grænseværdier og ikrafttrædelsesdatoer, vil dette indgå i fremskrivningen med indfasning i de relevante år. Der anvendes i dag forskellige typer af tiltag for at reducere NO_x-

udledningen, herunder krav til energisektoren og krav til industri anlæg om forureningsbegrænsende teknologier (BAT-krav).

NO_x-afgiften indgår i fremskrivningen via dens effekt på de historiske emissioner, men effekten af de forskellige virkemidler, eksempelvis miljøkrav og NO_x-afgift, kan ikke umiddelbart isoleres.

I den seneste fremskrivning af emissionerne fra 2013 skønnes en manko på 1 procentpoint, svarende til ca. 2 mio. kg, i forhold til at overholde reduktionsforpligtelsen ifølge Gøteborg-protokollen på 56 pct. i 2020 i forhold til 2005. Det er usikkert, hvorvidt nedsættelse af NO_x-afgiften medfører, at Danmark ikke kan overholde sin internationale forpligtelse. Dette skyldes primært regulering i EU om grænseoverskridende luftforurening (herunder BAT-krav). Regeringen vil sikre, at forpligtelserne overholdes.

9.2. Nettoafregning og ændringer i visse miljø- og energiafgiftslove

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at NO_x-afgiften nedsættes til 5,0 kr. pr. kg fra og med den 1. juli 2016. En nedsættelse af NO_x-afgiften vil isoleret set medføre en stigning i udledningen af NO_x i Danmark. Danmark er i henhold til det nuværende NEC-direktiv forpligtet til at nedbringe NO_x-udledningen til maksimalt 127 mio. kg pr. år fra 2010. Denne forpligtelse opfylder Danmark allerede.

Danmark er ifølge Gøteborg-protokollen forpligtet til at reducere NO_x-udledningerne med 56 pct. i 2020 i forhold til 2005. I den seneste fremskrivning af emissionerne fra 2013 skønnes en manko på 1 procentpoint i forhold til at overholde denne reduktionsforpligtelse. Gøteborg-protokollen blev revideret i 2012. Ændringen af protokollen er udarbejdet i henhold til Genevekonvention (konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande). Genevekonvention danner rammerne for nedbringelse af grænseoverskridende luftforurening og blev tiltrådt af 47 lande, herunder mange europæiske lande samt USA og Canada, i 1979. Danmark tiltrådte den første Gøteborg-protokol i 1999.

Europa-Kommissionen har fremsat et fornyet NEC-direktiv med en reduktionsforpligtelse for NO_x-udledningen i 2020 svarende til målsætningen på 56 pct. i Gøteborg-protokollen. Såfremt dette vedtages, er Danmark EU-retligt forpligtet til at overholde reduktionsforpligtelsen i 2020. Endvidere indeholder det reviderede NEC-direktiv også nye 2030-mål. Valget af instrumenter til at nå målene vil være et nationalt anliggende.

Regeringen vil stadig leve op til de internationale forpligtelser på miljøområdet om reduktioner af NO_x-udledninger. NO_x-udledningen vil løbende blive overvåget, og der vil om

nødvendigt blive iværksat alternative indsatser til reduktion af NO_x-udledningen.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om en justering af bundfradraget i NO_x-afgiften i overensstemmelse med Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse. Justeringen har dog alene virkning fra lovens ikrafttræden til og med den 30. juni 2016, hvorefter bundfradraget foreslås ophævet.

Europa-Kommissionen godkendte den 18. december 2013 en ændring af bundfradraget i NO_x-afgiften som lovlig statsstøtte efter EF-retningslinjer for miljøbeskyttelse (2008/C 82/01) med blandt andet følgende begrundelse:

”(65) Støtte i form af afgiftslempelser eller fritagelser er proportionel, hvis modtageren, jf. punkt 159, litra b, i miljøretningslinjerne, betaler mindst 20 pct. af den nationale afgift.

(66) Danmark har forpligtet sig til at gennemføre en ændring af loven om NO_x-afgiften, så afgiftsfradraget højst kan udgøre 80 pct. af fradragets beregningsgrundlag. Det ville sikre, at Aalborg Portland betaler mindst 20 pct. af NO_x-afgiften.”

Med forslaget justeres bundfradraget i overensstemmelse med statsstøttegodkendelsen, så det sikres, at der i perioden frem til ophævelsen af bundfradraget som minimum skal betales 20 pct. i NO_x-afgift.

Med ophævelse af bundfradraget i NO_x-afgiften vurderes NO_x-afgiften ikke længere at indeholde statsstøtteelementer.

Den resterende del af lovforslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. oktober 2015 til og med den 2. november 2015 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer m.v. De dele af lovforslaget, som omhandler nedsættelse af NO_x-afgiften og afskaffelse af bundfradraget i NO_x-afgiftsloven har ikke forinden fremsættelsen været sendt i høring. Lovforslaget, inkl. ovennævnte dele, er samtidig med fremsættelsen sendt i høring med frist den 27. november 2015 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halm-

leverandører, Danske Regioner, Danske Speditører, DANVA, DEA, Den Danske Dommerforening, Det Økologiske Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen, FORCE Technology, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Danske Biogasanlæg, FSR - danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Greenpeace Danmark,

HOFOR, Ingeniørforeningen, Kraka, KL, Landsskatteretten, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Sikkerhedsstyrelsen, Spillemyndigheden, Ungdomsboligrådet, Vedvarende Energi, VELTEK, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om tilpasning af bundfradraget i NO _x -afgiftsloven kan i visse tilfælde medføre et begrænset merprovenu, indtil bundfradraget ophæves.	Forslaget om nedsættelse af NO _x -afgiften skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 240 mio. kr.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om nedsættelse af NO _x -afgiften skønnes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på ca. 380 mio. kr. Forslaget om nettoafregning af afgifter på affaldsvarme forventes at medføre en likviditetsfordel for de forbrugsregistrerede virksomheder, herunder større gartnerivirksomheder, på under 0,5 mio. kr. årligt.	Forslaget om tilpasning af bundfradraget i NO _x -afgiftsloven kan i visse tilfælde medføre en begrænset merudgift, indtil bundfradraget ophæves.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget er i forbindelse med fremsættelsen sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER).	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Forslaget om nedsættelse af NO _x -afgiften kan isoleret set indebære en stigning i NO _x -udledningerne med op til ca. 10 mio. kg på sigt.
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget nedsættes NO _x -afgiften fra og med 1. juli 2016. En afskaffelse af NO _x -afgiften vil isoleret set medføre en stigning i udledningen af NO _x i Danmark. Danmark er i henhold til det nuværende NEC-direktiv forpligtet til at nedbringe NO _x -udledningen til maksimalt 127 mio. kg pr. år fra 2010. Denne forpligtigelse opfylder Danmark allerede. EU-Kommissionen har fremsat et fornyet NEC-direktiv med en reduktionsforpligtelse for NO _x -udledningen i 2020 svarende til målsætningen på 56 pct. i Gøteborgprotokollen. Endvidere indeholder det reviderede NEC-direktiv også nye 2030-mål. Valget af instrumenter til at nå målene vil være et nationalt anliggende. Regeringen vil stadig leve op til de internationale forpligtelser på miljøområdet om reduktioner af NO _x -udledninger. NO _x -udledningen vil løbende blive overvåget, og	

der vil om nødvendigt blive iværksat alternative indsatser til reduktion af NO_x-udledningen.

Lovforslaget indeholder forslag om en justering af bundfradraget i NO_x-afgiften i overensstemmelse med Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse. Bundfradraget foreslås herefter ophævet i forbindelse med nedsættelsen af NO_x-afgiften pr. 1. juli 2016. Ophævelse af bundfradraget medfører, at NO_x-afgiftsloven ikke længere indeholder statsstøtte.

Den resterende del af lovforslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Afgiften på udledning af NO₂-ækvivalenter (NO_x) blev indført i 2010. Da afgiften blev indført, udgjorde den 5,0 kr. pr. kg udledt NO_x. Afgiften blev senere i 2012 forhøjet til 25 kr. pr. kg udledt NO_x. Afgiften er indekseret for at modvirke udhuling som følge af inflationen. Afgiftssatsen udgør 26,4 kr. pr. kg udledt NO_x i 2015, jf. NO_x-afgiftslovens § 2, stk. 1.

Der betales afgift ved udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, jf. NO_x-afgiftslovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Der er som udgangspunkt pligt for registrerede virksomheder til at måle udledning af NO_x, jf. § 1, stk. 2 og 3. Hvor der ikke sker måling, opgøres den udledte mængde af NO_x til luften i overensstemmelse med den leverede, udleverede og forbrugte mængde varer, jf. stk. 4.

Det foreslås, at NO_x-afgiften nedsættes til det oprindelige niveau på 5,0 kr. pr. kg udledt NO_x for virksomheder, der måler deres NO_x-udledning.

NO_x-afgiften fastlægges som en grundsats i 2015-niveau, som er udgangspunktet for de fremtidige indekseringer. Indekseringen fra 2015 til 2016 udgør 0,8 pct. som følge af udviklingen i nettoprisindekset fra 2013 til 2014. Grundsatsen i 2015-niveau på 5,0 kr. pr. kg udledt NO_x medfører en sats på 5,0*(1+0,008), som afrundes med 1 decimal til 5,0 kr. pr. kg NO_x i 2016.

Der vil ikke med lovforslaget blive indført en kompenserende forhøjelse af energifgifterne på motorbrændstof.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændring af satserne i lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Det følger at NO_x-afgiftslovens § 3, stk. 5, at virksomheder, der opfylder betingelserne for bundfradrag efter § 10, kan registreres hos SKAT.

Som følge af forslaget § 1, nr. 7, hvorefter bundfradraget i NO_x-afgiftslovens § 10 ophæves pr. 1. juli 2016, foreslås det, at lovens § 3, stk. 5, samtidig ophæves.

Til nr. 4

For virksomheder med særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed (GJ) gælder et bundfradrag i afgiften, jf. NO_x-afgiftslovens § 10, stk. 2. Bundfradraget er begrundet med, at der for de virksomheder, der fra stationære anlæg har særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed, vil være risiko for, at de på grund af NO_x-afgiften vil blive særligt hårdt ramt i forhold til omsætning eller størrelse af virksomhedens energiforbrug. Bundfradraget udgør 0,15 kg NO_x/GJ for fremstilling af hvid cement og 0,075 kg NO_x/GJ for fremstilling af grå cement.

Bundfradraget i NO_x-afgiftsloven indeholder statsstøtte. Europa-Kommissionen har godkendt statsstøtteforanstaltningen i medfør af EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (2008/C 82/01). Ordningen er bl.a. godkendt under den forudsætning, at NO_x-afgiftsloven tilpasses, så bundfradraget i afgiften også kan anvendes af nye markedsaktører inden for sektoren for cementproduktion. Der henvises til afsnit 46 i Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse C(2013)9079.

Det foreslås at tilpasse § 10, stk. 2, til Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse, så også nye virksomheder, der opfylder betingelserne i § 10, stk. 2, kan anvende bundfradraget, indtil bundfradraget ophæves. Der henvises desuden til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 5

Bundfradraget i NO_x-afgiftsloven blev indført for at undgå, at virksomheder med særligt store udledninger NO_x pr. anvendt energienhed (GJ) ville blive særligt hårdt ramt i forhold til omsætning eller størrelse af virksomhedens energiforbrug. Der henvises til forarbejderne til lovens § 10, jf. lovforslag nr. L 169, fremsat den 28. marts 2008, Folketings Tidende 2007-08, tillæg A, side 5937.

Ved ikrafttræden af NO_x-afgiftsloven den 1. januar 2010, jf. lov nr. 472 af 17. juni 2008, var der samme bundfradrag gældende for både hvid og grå cement. Som led i finansloven for 2012 blev der indført et særskilt bundfradrag for fremstilling af grå cement, jf. lov nr. 1385 af 28. december 2011. Bundfradraget udgør i dag 0,15 kg/GJ for fremstilling

af hvid cement og 0,075 kg/GJ for fremstilling af grå cement, jf. NO_x-afgiftslovens § 10, stk. 2.

Bundfradraget indeholder statsstøtte. Europa-Kommissionen har godkendt statsstøtteforanstaltningen i medfør af EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (2008/C 82/01). Ordningen er godkendt under den forudsætning, at afgiftsfradraget (bundfradraget) højst kan udgøre 80 pct. af fradragets beregningsgrundlag. Der henvises til afsnit 65-67 i Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse C(2013)9079. Europa-Kommissionen har herved stillet krav om, at de virksomheder, der kan udnytte bundfradraget, altid som minimum skal betale 20 pct. i NO_x-afgift.

Indtil bundfradraget ophæves, foreslås det, at der indføres et nyt stk. 3 i § 10 i NO_x-afgiftsloven. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der altid – uanset bundfradraget i § 10, stk. 2, - som minimum skal betales 20 pct. i afgift.

Kravet om en minimumsafgiftsbetaling på 20 pct. opgøres som en samlet afgiftsbetaling for både hvid og grå cement. Kravet om en minimumsafgiftsbetaling på 20 pct. anses for opfyldt, hvis den samlede afgiftsbetaling for både hvid og grå cement udgør 20 pct. af den afgift, der skulle have været betalt uden bundfradrag.

I tabellerne nedenfor vises 3 eksempler på opgørelse af afgiftsbetalingen. Eksemplerne er udtryk for, hvordan 20 pct.-kravet skal opgøres i forhold til bundfradraget.

I eksempel 1 og 2 er 20 pct.-kravet opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling. I eksempel 3 er 20 pct.-kravet ikke opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling.

Eksempel 1. 20 pct.-kravet er opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling

	Udledt NO _x kg	Energiforbrug GJ	Emissionsfaktor g/GJ	Bundfradrag g/GJ	Afgiftspligtig g NO _x /GJ	Afgiftspligtig kg NO _x
Hvid cement	62.000	325.000	190,8	150	40,8	13.250
Grå cement	70.000	450.000	155,6	75	80,6	36.250
I alt	132.000	775.000	-	-	-	49.500

I eksempel 1 er kravet om en afgiftsbetaling på minimum 20 pct. opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling for både hvid og grå cement. Samlet set betales der afgift af ca. 38 pct. NO_x ($49.500/132.000 \cdot 100$). Der betales afgift af

49.500 kg NO_x ud af de samlede udledninger af NO_x på 132.000 kg.

Eksempel 2. 20 pct.-kravet er opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling

	Udledt Nox kg	Energiforbrug GJ	Emissionsfaktor g/GJ	Bundfradrag g/GJ	Afgiftspligtig g Nox/GJ	Afgiftspligtig kg Nox
Hvid cement	45.000	315.000	142,9	150	-7,1	0
Grå cement	60.000	350.000	171,4	75	96,4	33.750
I alt	105.000	665.000	-	-	-	33.750

I eksempel 2 er kravet om en afgiftsbetaling på minimum 20 pct. opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling for både hvid og grå cement. Selv om der i forbindelse med fremstilling af hvid cement udledes mindre end bundfradraget, udledes der i forbindelse med fremstilling af grå cement så meget NO_x, at kravet om en afgiftsbetaling på 20 pct. er op-

fyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling. Der betales afgift af ca. 32 pct. ($33.750/105.000 \cdot 100$). Der betales afgift af 33.750 kg NO_x ud af de samlede udledninger af NO_x på 105.000 kg.

Eksempel 3. 20 pct.-kravet er ikke opfyldt i forhold til den samlede afgiftsbetaling

	Udledt Nox kg	Energiforbrug GJ	Emissionsfaktor g/GJ	Bundfradrag g/GJ	Afgiftspligtig g Nox/GJ	Afgiftspligtig kg Nox
--	------------------	---------------------	-------------------------	---------------------	----------------------------	--------------------------

Hvid cement	55.000	330.000	166,7	150	16,7	5.500
Grå cement	65.000	725.000	89,7	75	14,7	10.625
I alt	120.000	1.055.000	-	-	-	16.125

I eksempel 3 er kravet om en afgiftsbetaling på minimum 20 pct. ikke opfyldt for den samlede afgiftsbetaling for både hvid og grå cement, da alene ca. 13 pct. er afgiftspligtig NO_x ($16.125/120.000 \cdot 100$). Derfor betales der *ikke* afgift af de 16.125 kg, men i stedet for af 20 pct. af de samlede NO_x-udledninger. Det svarer til, at der betales afgift af 24.000 kg NO_x ($0,2 \cdot 120.000$) ud af de samlede udledninger af NO_x på 120.000 kg.

Til nr. 6

Det foreslås, at NO_x-afgiftslovens § 10, stk. 4, der bliver stk. 5, præciseres, så formålet med den gældende bestemmelse bliver fremhævet. Efter gældende ret kan der alene, uanset hvor mange ovn- og kedelanlæg der anvendes, beregnes et bundfradrag inden for den samme cementtype. Et samlet bundfradrag for hvid cement og et samlet bundfradrag for grå cement. Det er således ikke muligt efter gældende ret at overføre uudnyttede bundfradrag fra en cementtype til en anden, f.eks. ved at overføre et uudnyttet bunddrag fra hvid cement til grå cement. Det foreslås, at den gældende bestemmelse præciseres, så der ikke opstår fortolkningsstvív.

Til nr. 7

For beskrivelse af § 10 i NO_x-afgiftsloven henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4-6.

Det foreslås, at bundfradraget i NO_x-afgiftsloven ophæves. Ophævelsen træder i kraft, når NO_x-afgiften nedsættes den 1. juli 2016, jf. forslaget § 9, stk. 3.

Med ophævelse af bundfradraget i NO_x-afgiften vurderes NO_x-afgiften ikke længere at indeholde statsstøtteelementer.

Til nr. 8

Bilag 1 til NO_x-afgiftsloven indeholder standardsatserne for årene 2010-2015 for virksomheder, der ikke måler deres NO_x-udledning, jf. NO_x-afgiftslovens § 2, stk. 2.

Som følge af, at NO_x-afgiften nedsættes fra 26,6 kr. pr. kg udledt NO_x til 5,0 kr. pr. kg i 2016 for virksomheder, der måler deres udledning, jf. forslaget § 1, nr. 1, foreslås det, at standardsatserne for de virksomheder, der ikke måler deres NO_x-udledning, nedsættes tilsvarende.

Fra 2015 og frem reguleres afgiftssatserne efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit to år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde, jf. forslaget § 1, nr. 1.

Satserne i det foreslåede bilag 1 er opgjort som grundsatsen i 2015-niveau. Eksempelvis udgør satsen for kul m.v.

15,9 kr. pr. ton i 2015-niveau, jf. bilag 1, nr. 16. Indekseringen fra 2015 til 2016 udgør 0,8 pct. som følge af udviklingen i nettoprisindekset fra 2013 til 2014. Dermed udgør satsen for kul m.v. i 2016 $15,9 \cdot (1 + 0,008) = 16,0$ kr./ton, da der afrundes til 1 decimal, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

De gældende regler i elafgiftslovens § 6 a og § 11, stk. 2, 3. pkt., indebærer en ordning med fritagelse for elafgift ned til EU's minimumsafgift på 0,4 pr. kWh for elektricitet fra land til forbrug om bord på krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i havne, herefter benævnt landstrøm.

Med forslaget til § 2, nr. 5, foreslås der nye bestemmelser indsat som stk. 3-5 i § 11 b i elafgiftsloven, hvorefter der ydes godtgørelse af elafgift bortset fra EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Ordningen skal træde i kraft den 1. april 2016. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5. Denne ordning med delvis godtgørelse har den samme afgiftsmæssige nettoeffekt for landstrøm som ovennævnte ordning med delvis afgiftsfritagelse for landstrøm.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om delvis afgiftsfritagelse for landstrøm i elafgiftslovens § 6 a og § 11, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse af elafgiftslovens § 6 a og § 11, stk. 2, 3. pkt., træder i kraft den 1. april 2016 og har virkning fra og med denne dato, jf. lovforslagets § 10.

Til nr. 3

Elafgiftslovens § 11, stk. 16, regulerer reglerne for momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet. Det er hensigten, at satserne i bestemmelsens 2. og 3. pkt. skal reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette fremgik oprindeligt i bestemmelsens 5. pkt. 5. pkt. blev ved en fejl ophævet ved § 3, nr. 8 i lov nr. 903 af 4. juli 2013. Det foreslås på denne baggrund, at det oprindelige 5. pkt. indsættes igen.

Til nr. 4

Der er tale om rettelse af forkerte henvisninger.

Til nr. 5

I forbindelse med indførelsen af engrosmodellen på elmarkedet, jf. lov nr. 578 af 4. maj 2015, skulle der etableres en ordning med fuld elafgift på købet af el og efterfølgende godtgørelse af elafgiften på 87,8 øre pr. kWh (2015-satsen) ned til EU's minimumsafgift på 0,4 pr. kWh for landstrøm. I

loven udgør godtgørelsen dog kun 0,4 øre pr. kWh for landstrøm, jf. § 1, nr. 12. Det er en formuleringmæssig fejl.

Da lov nr. 578 af 4. maj 2015 endnu ikke er trådt i kraft, foreslås det af lovtekniske grunde, at de hidtidige regler om delvis afgiftsgodtgørelse ophæves, og nye regler med den rette ordlyd indsættes i loven.

Med § 2, nr. 5, i dette lovforslag foreslås det derfor, at den ovennævnte bestemmelse om godtgørelse for landstrøm formuleres korrekt, dvs. i harmoni med den oprindelige hensigt, og indsættes i elafgiftsloven. Med lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås herefter, at § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015 ophæves. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 1.

Der redegøres nærmere for lovforslagets § 2, nr. 5, i det følgende.

Med § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 er der vedtaget en lempelse af elafgiften ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Det var en forudsætning for, at afgiftslempelsen kunne træde i kraft, at Rådet for Den Europæiske Union, herefter benævnt Rådet, først gav tilladelse til ordningen. Denne tilladelse blev meddelt den 19. juni 2015.

Ovennævnte lempelse ifølge § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 har form af en delvis afgiftsfritagelse, dvs. en nedsættelse af afgiften på elektriciteten. Denne reducerede afgift faktureres til havnevirksomheden, som fakturerer den reducerede afgift videre til de omfattede skibe. Elektriciteten leveres via en havnevirksomhed til skibene.

Der henvises til bemærkningerne til § 1 og § 9, stk. 2 og 5, i lovforslag nr. L 171, fremsat den 26. marts 2014, jf. Folketingstidende 2013-2014, tillæg A, side 16 og 24.

Den delvise afgiftsfritagelse for landstrøm er trådt i kraft den 1. september 2015, jf. bekendtgørelse nr. 984 af 28. august 2015.

Med § 1, nr. 12, § 4, nr. 1, og § 5, stk. 3 og 4, i lov nr. 578 af 4. maj 2015 blev det fastsat, at denne delvise afgiftsfritagelse ændres til en ordning med delvis afgiftsgodtgørelse på baggrund af en tilladelse fra Rådet, og at denne delvise afgiftsfritagelse ikke kan finde anvendelse fra den 1. april 2016. Der var tale om afgiftstekniske ændringer, som udgjorde elementer i tilpasningerne til engrosmodellen på elmarkedet. Engrosmodellen indføres den 1. april 2016.

Det var hensigten, at lempelsen skulle ændres fra delvis afgiftsfritagelse til en ordning med fuld elafgift på købet af el og efterfølgende godtgørelse af elafgift ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Godtgørelsen skulle ikke ydes direkte til de omfattede skibe, men til den virksomhed i havnen, som aftennummeret for elektriciteten omfatter. Det er herved forudsat, at havnevirksomheden videresælger elektriciteten til skibene alene med tillæg af ikke godtgjort elafgift, således at skibene ikke stilles anderledes afgiftsmæssigt. Det er således ikke det enkelte skib, der skal have godtgørelse, men den, som sælger el til skibet.

Der henvises til afsnit 2.1, 3.1.5, 10.1 og 12 i de almindelige bemærkninger og til § 1, nr. 12, i de specielle bemærkninger i lovforslag nr. L 144, fremsat den 25. februar 2015,

jf. Folketingstidende 2014-2015, tillæg A, side 7, 11, 14, 16 og 25.

Ved § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015 indsættes reglerne om delvis afgiftsgodtgørelse for landstrøm som stk. 3-5 i § 11 b i elafgiftsloven. Disse regler er ikke formuleret korrekt. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 9, nr. 1.

Det er på denne baggrund, at det med § 2, nr. 5, i lovforslaget foreslås, at ovennævnte regler om afgiftsgodtgørelse for landstrøm formuleres korrekt, dvs. i harmoni med nævnte oprindelige hensigt, og indsættes i elafgiftsloven.

Det foreslås således, at de nye bestemmelser indsættes som stk. 3-5 i § 11 b i elafgiftsloven med en ordlyd, som fastslår, at der ydes godtgørelse af elafgift bortset fra EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm.

Danmark fik tilladelse til afgiftslempelse for landstrøm ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/993 af 19. juni 2015 om tilladelse til Danmark til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i havn, i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet. Det i tilladelsen omtalte direktiv betegnes også energibeskatningsdirektivet. Det fremgår af Rådets tilladelse, at Danmark gives tilladelse til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til andre fartøjer end private fritidsfartøjer, som ligger ved kaj i en havn, under forudsætning af, at minimumsafgiftssatserne i artikel 10 i energibeskatningsdirektivet overholdes. Det fremgår endvidere, at tilladelsen udløber efter seks år regnet fra den 19. juni 2015. Endelig fremgår det, at skulle Rådet på grundlag af artikel 113 i TEUF fastsætte almindelige regler om skattemæssige fordele for strøm fra land, udløber tilladelsen på den dag, hvor disse almindelige regler finder anvendelse.

Både den aktuelle danske ordning med afgiftsfritagelse ned til EU's minimumsafgift og den kommende danske ordning med godtgørelse af afgift bortset fra EU's minimumsafgift anses for at være omfattet af tilladelsen. Medlemsstaterne kan frit gennemføre de delvise afgiftsfritagelser og afgiftslempelser, der er fastsat i energibeskatningsdirektivet, enten direkte eller ved at refundere en del af den erlagte afgift, jf. artikel 6 i energibeskatningsdirektivet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det, at der sker ophævelse af den tidligere fastsatte ordning med delvis afgiftsgodtgørelse for landstrøm. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 3, at det som en konsekvensændring foreslås, at der sker ophævelse af § 5, stk. 3 og 4, i lov nr. 578 af 4. maj 2015. Der henvises til bemærkninger til § 9, nr. 1 og 3.

De nævnte regler i § 5, stk. 3 og 4, i lov nr. 578 af 4. maj 2015, som foreslås ophævet, indeholdt nærmere regler om ikraftsættelse af delvis afgiftsgodtgørelse for landstrøm, som bl.a. tog hensyn til, at Rådets tilladelse til afgiftslempelse for landstrøm endnu ikke forelå. Denne tilladelse blev som sagt meddelt den 19. juni 2015.

På denne baggrund foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 5, at der indsættes nye bestemmelser som stk. 6 og 7 i § 11 b i elafgiftsloven, hvormed der tages hensyn til, at afgiftslemelsen for landstrøm er tidsbegrænset afhængigt af den meddelte tilladelse og eventuelle kommende tilladelser fra Rådet.

Det foreslås således i stk. 6 i § 11 b i elafgiftsloven, at godtgørelsesordningen for landstrøm ifølge stk. 3-5 i § 11 b i loven som udgangspunkt ikke kan finde anvendelse efter den 18. juni 2021, hvilket svarer til den tidsbegrænsning, som er nævnt i Rådets tilladelse.

Danmark har mulighed for at søge om Rådets tilladelse efter energibeskatningsdirektivets artikel 19 for nye perioder. Derfor foreslås det – som en undtagelse til ovennævnte stk. 6 – i det foreslåede stk. 7 i § 11 b i elafgiftsloven, at skatteministeren på baggrund af en ny tilladelse fra Rådet bekendtgør, at stk. 3-5 i § 11 b finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiftsgodtgørelse efter reglerne i stk. 3-5 kan ske ifølge den nye tilladelse. Det er en forudsætning, at der ikke er en periode mellem den tidligere og den efterfølgende tilladelse, som ikke er omfattet af en tilladelse fra Rådet.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om rettelse af forkert henvisning. Den nuværende bestemmelse i kulafgiftslovens § 7, stk. 8, var oprindeligt § 7, stk. 5. Ændringen fra stk. 5 til stk. 8 skete dels med lov nr. 945 af 20. december 1999 og dels med lov nr. 1417 af 21. december 2005. § 7, stk. 1, nr. 3, i CO₂-afgiftsloven, som henviser til § 7, stk. 5, blev i den forbindelse ikke konsekvensændret.

Til nr. 2

Der er tale om rettelse af en forkert henvisning. Den nuværende bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 2, henviser til lovens § 9, stk. 3. I lov nr. 903 af 4. juli 2013 blev § 9, stk. 3 ophævet. Det foreslås derfor, at der i § 7, stk. 2, fremover henvises til § 9 a, stk. 3, som har samme ordlyd som den dagældende § 9, stk. 3. Forslaget medfører, at praksis for metoden for opgørelse i § 7, stk. 2, i CO₂-afgiftsloven bibeholdes uændret.

Til nr. 3

Afgifterne på forbrænding af affald blev omlagt i 2009, jf. lovforslag nr. L 126, fremsat den 4. februar 2009, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3947. I forbindelse med omlægningen blev den hidtidige forbrændingsafgift på affald afskaffet. Til gengæld blev afgiften på affaldsvarme forhøjet ved den såkaldte tillægsafgift, som blev tilføjet i kulafgiftsloven. Endvidere blev der pålagt CO₂-afgift på ikke-bionedbrydeligt affald.

Afgifterne på forbrænding af affald består således i dag af:

- affaldsvarmeafgift, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 5, som er en afgift på den varme, som produceres ved forbrænding af affald,
- tillægsafgift, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6, som er en afgift af det affald, som anvendes til produktion af varme, og
- CO₂-afgift af ikke-bionedbrydeligt affald, jf. § 2, stk. 1, nr. 14, i CO₂-afgiftsloven, dvs. en afgift på det affald, som anvendes til produktion af varme.

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 126 fremgår det, at omlægningen af afgifterne på forbrænding af affald er udformet med udgangspunkt i det almindelige princip om, at virksomheder ikke skal betale energiafgift af den energi, som de anvender til elfremstilling, og som de dermed efterfølgende bliver opkrævet afgift af i henhold til elafgiftsloven. For affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften fremgår dette princip af opgørelsesmetoden i kulafgiftslovens § 5.

I § 5, stk. 2, i CO₂-afgiftsloven, bestemmes det ligeledes, at virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, dvs. kvoteomfattede virksomheder, alene betaler CO₂-afgift af den mængde ikke-bionedbrydelige affald, som er anvendt til fremstilling af varme. Ikke-bionedbrydeligt affald, som anvendes til elproduktion, pålægges således ikke CO₂-afgift. Modsætningsvist fremgår det af § 5, stk. 3, at virksomheder, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, opgør den afgiftspligtige mængde ikke-bionedbrydeligt affald som den samlede indfyrede mængde affald, dvs. at der for disse virksomheder også betales CO₂-afgift af den mængde ikke-bionedbrydelige affald, som er anvendt til fremstilling af elektricitet.

I visse tilfælde vil der opstå en situation, hvor et eksternt affaldsforbrændingsanlæg, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, leverer varme til en virksomhed og efterfølgende viderefakturerer affaldsvarmeafgiften, tillægsafgiften og CO₂-afgiften af ikke-bionedbrydeligt affald – også selv om den pågældende virksomhed efterfølgende anvender den modtagne varme til produktion af elektricitet, som vil være afgiftspligtig efter elafgiftsloven.

Kulafgiftslovens § 7, stk. 5, indeholder som følge heraf en bestemmelse om, at virksomheder, som forbruger affaldsbaseret varme leveret fra en ekstern varmeproducent, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter elafgiftsloven. Andelen beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den elektricitet, der er fremstillet i perioden, og på den anden side summen af energiindholdet i den elektricitet og varme, der er fremstillet i perioden. Muligheden for godtgørelse gælder både for affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften.

Ved en fejl er en tilsvarende hjemmel i CO₂-afgiftsloven ikke indført. Det er derfor hensigten med forslaget at skabe hjemmel for godtgørelse af CO₂-afgiften i den situation, som er beskrevet ovenfor. Derfor foreslås det at tilføje en bestemmelse i CO₂-afgiftsloven, som er enslydende med kulafgiftslovens § 7, stk. 5. For at følge de almindelige prin-

cipper i CO₂-afgiftssystemet tilføjes det dog, at muligheden for godtgørelse alene er gældende i de tilfælde, hvor der er tale om et eksternt affaldsforbrændingsanlæg med tilladelse til udledning af CO₂.

Der er dog efter de gældende regler i relation til tillægsafgiften og CO₂-afgiften en række yderligere betingelser, som skal være opfyldt, før den pågældende virksomhed kan søge disse afgifter godtgjort. Disse regler ændres ikke med forslaget.

Hensigten bag tillægsafgiften og CO₂-afgiften på ikke-bionedbrydeligt affald er som udgangspunkt, at afgifterne ikke skal belaste varmekunderne, og at varmeleverandøren derfor ikke må overvælte disse afgifter i varmeprisen. Dette reguleres i § 20, stk. 12, nr. 1 og 2, i lov om varmforsyning (varmforsyningsloven). I kulafgiftslovens § 11, stk. 2, 3. pkt., er det som følge heraf bestemt, at virksomheder, som er registreret hos SKAT som indbetaler af tillægsafgiften, og andre virksomheder, der leverer varme, ikke må påføre fakturaen oplysning om tillægsafgiften, for så vidt at afgiften ikke kan indregnes i priser for indenlandsk varmelevering efter lov om varmforsyning. Det samme gør sig gældende i forhold til CO₂-afgift på ikke-bionedbrydeligt affald, jf. CO₂-afgiftslovens § 12, stk. 2, 2. pkt.

Som en undtagelse til ovenstående kan der dog, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 13, på visse betingelser indgås en aftale mellem affaldsforbrændingsvirksomheden og den pågældende aftager om, at tillægsafgiften og CO₂-afgiften af ikke-bionedbrydeligt affald alligevel viderefaktureres.

Det er derfor alene i de tilfælde, hvor en sådan aftale er indgået, og tillægsafgiften og CO₂-afgiften dermed viderefaktureres, at en virksomhed vil kunne få tillægsafgiften og CO₂-afgiften godtgjort af den del af den modtagne varme, som efterfølgende anvendes til produktion af elektricitet.

Forslaget indebærer således, at der skabes hjemmel til, at virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, som indebærer betaling af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, dvs. varme, som stammer fra ikke-bionedbrydeligt affald, kan få godtgørelse af CO₂-afgiften for så vidt angår den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter elafgiftsloven. Andelen beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den elektricitet, der er fremstillet i perioden, og på den anden side summen af energiindholdet i den elektricitet og varme, der er fremstillet i perioden. Afgiften vil udelukkende kunne søges retur i de tilfælde, hvor den er viderefaktureret fra den eksterne varmeproducent, jf. § 12, stk. 2, 2. pkt., i CO₂-afgiftsloven og varmforsyningslovens § 20, stk. 12 og 13.

Forslaget stemmer overens med SKATs fortolkning af de gældende regler, hvorefter der – ud fra samme principper, som er gældende i kulafgiftslovens § 7, stk. 5, - gives godtgørelse for den CO₂-afgift, som er betalt af den varme, som en virksomhed får leveret fra et eksternt affaldsforbrændingsanlæg, og som efterfølgende anvendes til fremstilling af elektricitet. Forslaget medfører dog en justering i forhold

til SKATs nuværende fortolkning, idet det i forslaget understreges, at der skal være tale om en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, hvorimod det ikke er afgørende efter forslaget, om den virksomhed, som modtager den pågældende affaldsvarme, er kvoteomfattet eller ej.

Til § 4

Til nr. 1

Vandafgiftslovens § 7, stk. 6, bestemmer den afgiftspligtige mængde ledningsførte vand for de ejere af ejendomme, der er afgiftspligtige efter § 2, stk. 2, dvs. for ejere af ejendomme, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra et alment vandforsyningsanlæg. Af § 7, stk. 6, fremgår det, at den afgiftspligtige mængde som udgangspunkt udgør 170 m³ årligt pr. helårsboligenhed og 70 m³ pr. boligenhed, der ikke er en helårsbolig.

Af § 7, stk. 7, fremgår det dog, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at kommunen i stedet kan bestemme, at den afgiftspligtige mængde i de ovennævnte tilfælde skal opgøres ved hjælp af en måler. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes kontrol, og om at kommunerne kan opkræve et gebyr til dækning af udgifterne ved ordningen. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 892 af 18. oktober 2005 om kommunernes opkrævning af afgift af ledningsført vand m.v.

Det foreslås, at det i vandafgiftslovens § 7, stk. 7, præciseres, at den mulighed, som skatteministeren har til at fastsætte regler om, at kommunerne kan opkræve et gebyr til dækning af udgifterne ved en eventuel målerordning, også er gældende i forhold til de almene forsyningselskaber, som varetager opgaven på vegne af kommunen. Med almene vandforsyningselskaber forstås anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, jf. vandforsyningsafgiftslovens § 3, stk. 3.

Ændringen vil endvidere blive tilføjet i bekendtgørelsen.

Til nr. 2

Af vandafgiftslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., fremgår det, at afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende.

Det foreslås, at det i bestemmelsen fastslås, at kommunen kan bestemme, at almene forsyningselskaber kan opkræve afgiften. Bestemmelsen udgør dermed kommunernes generelle ret til at uddelegere opgaven i forhold til opkrævning af afgifter efter vandafgiftslovens § 2, stk. 2.

Til nr. 3

Af vandafgiftslovens § 14, stk. 1, 3. pkt., fremgår det, at hvis betaling ikke sker rettidigt, er kommunen berettiget til at pålægge afgiftsbeløbet renter efter reglerne i § 7 opkrævningsloven.

Det foreslås, at det i bestemmelsen præciseres, at muligheden for at pålægge renter også er gældende for det selskab, som varetager opgaven på vegne af kommunen.

Til nr. 4

Af vandafgiftslovens § 14, stk. 3, fremgår det, at skatteministerens kan fastsætte regler for kommunernes afregning af afgift til SKAT. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelsen om kommunernes opkrævning af afgift af ledningsført vand m.v.

Det foreslås, at ordet ”kommunernes” i § 14, stk. 3, udgår, så det dermed præciseres, at bemyndigelsen også er gældende i forhold til de selskaber, som varetager opgaven på vegne af kommunen. Dette vil endvidere blive tilføjet i bekendtgørelsen.

Til § 5

Til nr. 1

I henhold til § 8, stk. 1, nr. 6, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan der i den afgiftspligtige mængde benzin fradrages 0,14 pct. af den afgiftspligtige mængde, hvis den afgiftspligtige benzin ved udlevering gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i Miljøministeriets bekendtgørelse om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

For at sikre, at det omhandlede fradrag ikke er afhængigt af regler, som uden ny lovgivning kan ændres af et andet ministerium, foreslås det, at dampretursystemet skal overholde reglerne i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006 om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin. Dermed vil det være reglerne i denne bekendtgørelse, som skal overholdes, uanset om reglerne efterfølgende ændres i form af en ny bekendtgørelse eller en ændringsbekendtgørelse.

Til § 6

Til nr. 1

Af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 10, fremgår det, at almene forsyningsanlæg efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst én gang årligt skal afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der skal betales afgift efter vandafgiftsloven, på de enkelte ejendomme.

Det foreslås, at det i bestemmelsen præciseres, at denne forpligtelse også er gældende i forhold til det selskab, som varetager opgaven på vegne af kommunen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 2

Af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 2, 1. pkt., fremgår det, at afgift, der betales af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om visse spildevandsanlæg, jf. § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende.

Det foreslås, at det i bestemmelsen fastslås, at kommunen kan bestemme, at almene forsyningssselskaber kan opkræve afgiften. Bestemmelsen udgør dermed kommunernes generelle ret til at uddelegere opgaven i forhold til opkrævning af afgifter efter spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 2.

Til nr. 3

Af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 2, 3. pkt., fremgår det, at hvis betaling ikke sker rettidigt, er kommunen berettiget til at pålægge afgiftsbeløbet renter efter reglerne i § 7 i opkrævningsloven.

Det foreslås, at det i bestemmelsen præciseres, at muligheden for at pålægge renter også er gældende for det selskab, som varetager opgaven på vegne af kommunen.

Til nr. 4

Af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 3, fremgår det, at skatteministerens kan fastsætte regler for kommunernes afregning af afgift til SKAT. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 981 af 18. oktober 2005 om måling af spildevand m.v.

Det foreslås, at ordet ”kommunernes” i § 15, stk. 3, udgår, så det dermed præciseres, at bemyndigelsen også er gældende i forhold til det selskab, som varetager opgaven på vegne af kommunen. Dette vil endvidere blive tilføjet i bekendtgørelsen.

Til nr. 5

Der er tale om rettelse af en forkert henvisning.

Til nr. 6

Der er tale om rettelse af en forkert henvisning.

Til § 7

Til nr. 1

For en gennemgang af afgifterne på affald henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 3.

I henhold til kulafgiftslovens § 2, stk. 4, kan virksomheder med et årligt forbrug på over 4000 GJ varme inden for samme lokalitet registreres hos SKAT (forbrugsregistrering). Reglerne blev indført med lov nr. 462 af 9. juni 2004.

Forbrugsregistrering medfører, at virksomheden afgiftsfrit kan modtage en varmeliverance fra varmeliverandøren og herefter nettoafregne afgiften direkte over for SKAT, når afgiftsperioden er afsluttet. Se nærmere herom i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.

Forbrugsregistrering i henhold til kulafgiftslovens § 2, stk. 4, er betinget af, at varmen leveres direkte fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af lovens bilag 1 eller fra et decentralt eller industrielt kraftvarmeværk registreret efter § 2, stk. 5. Varmen kan også være leveret fra en mellemhandler registreret efter § 2, stk. 5, men her kræves det, at tilbagebetalingen af afgift efter lovens § 8 udgør mindst 80 pct. af afgiften efter kulafgiftsloven, og at 30 pct. af virksomhedens varmeforbrug bruges ved aktiviteter omfattet af bilag 1 til CO₂-afgiftsloven.

Af kulafgiftslovens § 3 fremgår det, at registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, (stenkul, jordoliekok, brunkul og lignende) er betalt, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at

modtage afgiftspligtige varer og varme. § 3 gælder ikke for virksomheder, som forbrænder afgiftspligtigt affald og udelukkende er registreret efter lovens § 2, stk. 2.

Af ovenstående kan udledes, at reglerne om forbrugsregistrering for varme i kulafgiftsloven alene er gældende for så vidt angår kulbaseret varme. Det er således ikke efter gældende regler muligt at blive forbrugsregistreret efter lovens § 2, stk. 4, for afgifterne på affaldsvarme.

Det foreslås, at reglerne for forbrugsregistrering for varme i kulafgiftslovens § 2, stk. 4, udvides, så de fremover vil være gældende for afgifterne på affaldsvarme, dvs. for henholdsvis affaldsvarmeafgift, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 5, tillægsafgift, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6, og CO₂-afgift af ikke-bionedbrydeligt affald, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 14.

I lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås som følge heraf, at reglerne for forbrugsregistrering af varme i kulafgiftslovens § 2, stk. 4, udvides, så også varme, som leveres af virksomheder, som er registreret efter kulafgiftslovens § 2, stk. 2, dvs. virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, kan omfattes af bestemmelsen.

Ved opgørelse af, hvorvidt en virksomhed opfylder kravene i § 2, stk. 4, om et samlet forbrug af varme på over 4.000 GJ, kan affaldsbaseret varme således efter lovforslaget medregnes i den samlede mængde.

Der er i bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 3, redegjort for, at det alene er muligt at viderefakturere tillægsafgiften og CO₂-afgiften på ikke-bionedbrydeligt affald i den situation, hvor der er indgået en aftale mellem affaldsforbrændingsvirksomheden og den pågældende aftager om viderefakturering af afgifterne, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 13.

Det vil som følge heraf heller ikke være muligt som forbrugsregistreret virksomhed, jf. kulafgiftslovens § 2, stk. 4, at afregne tillægsafgiften og CO₂-afgiften af ikke bionedbrydeligt affald, medmindre der er indgået en aftale i overensstemmelse med reglerne i varmforsyningsloven.

Til nr. 2

Af kulafgiftslovens § 2, stk. 5, fremgår det blandt andet, at mellemhandlere, som transporterer varme leveret direkte fra et kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til kulafgiftsloven, kan registreres hos SKAT, hvis mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 4.

For at sikre, at affaldsvarme på lige vilkår med anden varme kan transporteres af en registreret mellemhandler, uden at afgiften dermed skal berigtiges, foreslås det, at § 2, stk. 5, udvides. Efter lovforslaget vil mellemhandlere således også kunne registreres, hvis varmen transporteres fra en affaldsforbrændingsvirksomhed, som er registreret efter lovens § 2, stk. 2.

Til nr. 3

Af kulafgiftslovens § 3 fremgår det, at registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, (stenkul, jordoliekok, brunkul og lignende) er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer og varme. § 3 gælder ikke for virksomheder, som forbrænder afgiftspligtigt affald og alene er registreret efter lovens § 2, stk. 2.

Det er således ikke muligt for virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, at modtage afgiftspligtigt affald og affaldsvarme fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder.

Med lovforslaget foreslås det, at virksomheder med et stort varmeforbrug får mulighed for at lade sig forbrugsregistrere for afgifterne på affaldsvarme og dermed nettoafregne disse efter samme regler og principper, som er gældende for afgifter af varme fra afgiftspligtigt kul. Der henvises til bemærkningerne til § 7, nr. 1 og 2.

Som følge af lovforslaget er der således behov for, at registrerede virksomheder får mulighed for – uden at afgiften dermed samtidig forfalder til betaling – at modtage afgiftspligtigt affald og affaldsvarme fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder. Muligheden skal ligeledes gælde for virksomheder, som udelukkende er registreret efter kulafgiftslovens § 2, stk. 2, dvs. for virksomheder, som forbrænder afgiftspligtigt affald, da disse virksomheder skal have mulighed for at viderefakturere afgiften af affaldet til senere led.

Det foreslås på denne baggrund, at kulafgiftslovens § 3 generaliseres, så bestemmelsen fremover gælder alle varer og al varme, som er afgiftspligtigt i henhold til kulafgiftsloven. Dermed gives der mulighed for, at affaldsforbrændingsanlæg og andre virksomheder, som kan registreres efter loven, kan modtage afgiftspligtigt affald og affaldsvarme på samme vilkår, som de kan modtage afgiftspligtige kul og kulbaseret varme.

Til nr. 4

Kulafgiftslovens § 5 fastsætter regler for registreringspligtige virksomheders opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Hvilken opgørelsesmetode, der skal anvendes, afhænger bl.a. af, hvilken type registrering virksomheden er omfattet af.

De gældende regler for opgørelse af den afgiftspligtige mængde blev indført ved lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvor efter opgørelsesmetoden for kulprodukter blev samlet i § 5, stk. 1, mens reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde for henholdsvis affaldsvarme og affald anvendt som brændsel i anlæg blev samlet i § 5, stk. 2-14.

I forbindelse med denne lovændring blev hjemlen for opgørelsesmetoden af den afgiftspligtige mængde for virksomheder omfattet af lovens § 2, stk. 3, dvs. virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige kulprodukter, ved en fejl fjernet.

Det foreslås derfor at genindføre hjemlen for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for virksomheder omfattet af § 2, stk. 3.

Disse virksomheder skal således opgøre den afgiftspligtige mængde på samme måde, som virksomheder, der er omfattet af lovens § 2, stk. 1, dvs. virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige kulprodukter. Opgørelsen foretages som udgangspunkt efter lovens § 5, stk. 1, dvs. som den mængde varer, der er udleveret fra virksomheden, herunder virksomhedens eget forbrug af varer. Forslaget svarer til den praksis, som i dag følges af SKAT.

Til nr. 5

Kulafgiftslovens § 5, stk. 15, indeholder opgørelsesmetoden for virksomheder omfattet af § 2, stk. 1, dvs. virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige kulprodukter, og som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter disse produkter.

Da det i forslaget § 7, nr. 4, foreslås at ensrette opgørelsesreglerne for virksomheder registreret efter lovens § 2, stk. 1, og stk. 3, dvs. virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige kulprodukter, foreslås det endvidere at udvide lovens § 5, stk. 15, til ligeledes at gælde virksomheder omfattet af § 2, stk. 3. Forslaget stemmer overens med den fortolkning, som SKAT hidtil har anlagt af reglerne.

Til nr. 6

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1-3.

Som følge af udvidelsen af reglerne for forbrugsregistrering af varme i kulafgiftslovens § 2, stk. 4, og 5, foreslås det, at opgørelsesbestemmelserne i § 5, stk. 15 og 20-23, for forbrugsregistrerede virksomheder, mellemhandlere m.v. udvides tilsvarende.

I kulafgiftslovens § 5, stk. 15, 2. pkt., fremgår det, at centrale og industrielle kraftvarmeværker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (gasafgiftsloven), ved opgørelsen kan fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er forbrugsregistreret efter § 3, stk. 4, i gasafgiftsloven.

Det foreslås i § 8, nr. 6, at § 5, stk. 15, fremover omfatter alle kulafgiftspligtige varer, herunder afgiftspligtigt affald.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1-3 og 6.

I kulafgiftslovens § 5, stk. 20, fremgår det, at for virksomheder registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af lovens bilag 1, et decentralt eller industrielt kraftvarmeværk registreret efter § 2, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter kulafgiftslovens § 8 og § 8 a.

Det foreslås i § 7, nr. 7, at § 5, stk. 20, fremover omfatter alle kulafgiftspligtige varer, herunder afgiftspligtigt affald.

Til nr. 8

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1-3 og 6.

Af kulafgiftslovens § 5, stk. 21, fremgår det, at for mellemhandlere, som er registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af lovens bilag 1. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder, som er forbrugsregistreret efter § 2, stk. 4.

Det foreslås i § 7, nr. 8, at § 5, stk. 21, fremover omfatter alle kulafgiftspligtige produkter, herunder afgiftspligtigt affald.

Til nr. 9

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1-3 og 6.

Af kulafgiftslovens § 15, stk. 22, fremgår det, at for centrale og industrielle kraftvarmeværker registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Det foreslås i § 7, nr. 9, at § 5, stk. 22, fremover omfatter alle kulafgiftspligtige produkter, herunder afgiftspligtigt affald.

Til § 8

Til nr. 1

Svovlafgiftslovens § 1 fastsætter, hvilke varer der skal pålægges svovlafgift. Det følger af lovens § 1, nr. 2, at fuelolie, bitumen samt varer omfattet af kulafgiftslovens § 1, nr. 4, er omfattet af afgiftspligten. Kulafgiftslovens § 1, nr. 4, blev imidlertid ophævet ved § 6, nr. 1, i lov nr. 1174 af 5. november 2014, uden at henvisningen hertil blev ændret i svovlafgiftsloven.

Da kulafgiften og CO₂-afgiften på talolie, træbjærevæske og lignende efterfølgende er blevet ophævet, foreslås det at fjerne henvisningen til kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, i svovlafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås, at § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015 ophæves. Bestemmelsen vedrører en ordning med afgiftsgodtgørelse for landstrøm. Med bestemmelsen indsættes regler om denne godtgørelse som nye stykker, stk. 3-5, i §

11 b i elafgiftsloven. Bestemmelsen, som foreslås ophævet, er ikke sat i kraft.

Hensigten med reglerne om afgiftsgodtgørelse for landstrøm var, at de skulle erstatte en ordning i elafgiftsloven med delvis fritagelse for elafgift ned til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Der skulle således i stedet for delvis afgiftsfritagelse ske godtgørelse af den almindelige elafgift på 87,8 øre pr. kWh (2015-satsen) bortset fra EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Der henvises til afsnit 2.1, 3.1.5, 10.1. og 12 i de almindelige bemærkninger og til § 1, nr. 12, i de specielle bemærkninger i lovforslag nr. L 144, fremsat den 25. februar 2015, jf. Folketingstidende 2014-2015, tillæg A, side 7, 11, 14, 16 og 25.

Ordlyden af § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015 harmonerer dog ikke med hensigten med bestemmelsen, hvorefter der som nævnt skulle etableres en ordning med fuld elafgift på købet af el og efterfølgende godtgørelse af elafgiften på 87,8 øre pr. kWh (2015-satsen) ned til EU's minimumsafgift på 0,4 pr. kWh for landstrøm. Efter bestemmelsens ordlyd udgør godtgørelsen kun 0,4 øre pr. kWh for landstrøm. Det er en formulermæssig fejl. På den baggrund foreslås bestemmelsen ophævet.

Med § 2, nr. 5, i dette lovforslag foreslås det, at den omhandlede bestemmelse formuleres korrekt, dvs. i overens-

stemmelse med den oprindelige hensigt, og indsættes i elafgiftsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 5.

Til nr. 2-4.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ophævelse af § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015. Der henvises til bemærkningerne til nr. 1 ovenfor.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Det fremgår af *stk. 2*, at § 2, nr. 1, 2 og 5, og § 9 træder i kraft den 1. april 2016. De omhandlede regler vedrører visse afgiftsmæssige tilpasninger til engrosmodellen på elmarkedet, som indføres den 1. april 2016.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1, nr. 1-3, 7 og 8, som vedrører nedsættelsen af satserne og ophævelse af bundfradraget i NO_x-afgiftsloven, træder i kraft den 1. juli 2016.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1-3, udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder eller forbruges af registrerede virksomheder.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og § 16 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør 5,0 kr. pr. kg NO₂-ækvivalenter udledt til luften ved forbrænding (grundsats i 2015-niveau).«

§ 2. Afgiften udgør pr. kg NO₂-ækvivalenter udledt til luften ved forbrænding for perioden 2010-2015 og fremefter følgende:

1) Fra den 1. januar til den 31. december 2010 5,0 kr. pr. kg NO_x.

2) Fra den 1. januar til den 31. december 2011 5,1 kr. pr. kg NO_x.

3) Fra den 1. januar til den 30. juni 2012 5,2 kr. pr. kg NO_x.

4) Fra den 1. juli til den 31. december 2012 25,0 kr. pr. kg NO_x.

5) Fra den 1. januar til den 31. december 2013 25,5 kr. pr. kg NO_x.

6) Fra den 1. januar til den 31. december 2014 25,9 kr. pr. kg NO_x.

7) Fra den 1. januar 2015 26,4 kr. pr. kg NO_x.

Stk. 2-3. - - -

§ 2. - - -

Stk. 3. For kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1, nr. 7, og stk. 2 efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»For kalenderår efter 2015 reguleres satserne i stk. 1 og 2, efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

§ 3. - - -

Stk. 5. Virksomheder, der opfylder betingelserne for bundfradrag efter § 10, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. - - -

3. § 3, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 10. - - -

4. To steder i § 10, stk. 2, indsættes efter »2006«: »eller senere«.

Stk. 2. For virksomheder, hvis samlede udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding oversteg 0,5 kg NO_x/GJ brændselsforbrug i 2006, og som havde et årligt brændselsforbrug på over 5 PJ fra stationære anlæg i 2006, betales der fra og med den 1. januar 2011 alene afgift af den del af udledningen, der ligger højere end 0,15 kg NO_x/GJ, for udledning vedrørende fremstilling af grå cement dog 0,075 kg NO_x/GJ fra og med den 1. juli 2012.

Stk. 3-5. - - -

§ 10. - - -

Stk. 3. Bundfradragene i stk. 1 og 2 finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgiftsfrit og forbrugt i virksomheden. Bundfradragene efter stk. 1 og 2 kan ikke overføres til andre afgiftsperioder.

Stk. 4-5. - -

§ 10. - - -

Stk. 4. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1, kan beregne et fælles fradrag for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, hvor der sker måling, forudsat at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted.

Stk. 5. - - -

§ 10. For virksomheder, hvis samlede udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding oversteg 0,5 kg NO_x/GJ brændselsforbrug i 2006, og som havde et årligt brændselsforbrug på over 5 PJ fra stationære anlæg i 2006, betales der fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2010 alene afgift af den del af udledningen, der ligger højere end 0,18 kg NO_x/GJ.

Stk. 2. For virksomheder, hvis samlede udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding oversteg 0,5 kg NO_x/GJ brændselsforbrug i 2006, og som havde et årligt brændselsforbrug på over 5 PJ fra stationære anlæg i 2006, betales der fra og med den 1. januar 2011 alene afgift af den del af udledningen, der ligger højere end 0,15 kg NO_x/GJ, for udledning vedrørende fremstilling af

5. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Uanset bundfradragene i stk. 2 skal der som minimum betales 20 pct. af den afgift, der skulle have været betalt uden bundfradrag.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

6. § 10, *stk. 4*, som bliver stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1, kan beregne et fradrag for fremstilling af grå cement, som er fælles for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, og et fradrag for fremstilling af hvid cement, som er fælles for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg. Fradrag er i begge tilfælde betinget af, at der sker måling, og at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted.«

7. § 10 ophæves.

grå cement dog 0,075 kg NO_x/GJ fra og med den 1. juli 2012.

Stk. 3. Bundfradragene i stk. 1 og 2 finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgiftsfrit og forbrugt i virksomheden. Bundfradragene efter stk. 1 og 2 kan ikke overføres til andre afgiftsperioder.

Stk. 4. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1, kan beregne et fælles fradrag for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, hvor der sker måling, forudsat at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler, der nærmere angiver retningslinjerne for administrationen af bundfradragene i stk. 1 og 2.

Se tabel 1 A

8. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 7 i lov nr. 1532 af 27. december 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 578 af 4. maj 2015, foretages følgende ændringer:

§ 6 a. I stedet for afgift efter § 6 betales en afgift på 0,4 øre pr. kWh af elektricitet, der leveres fra land direkte til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang

- 1) elektricitetens spænding er under 380 V,
- 2) elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet,
- 3) elektriciteten forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller
- 4) skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af og dokumentation for den afgiftspligtige mængde elektricitet efter stk. 1 og 2.

§ 11. - - -

1. § 6 a ophæves.

2. § 11, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3. Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter momsloven, i det omfang modtager-virksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort. Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.

Stk. 3-20. - - -

§ 11. - - -

Stk. 16. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 17, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 17, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 58,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5.

Stk. 19-20. - - -

§ 11. - - -

Stk. 19. Hvis en virksomhed vælger at opgøre tilbagebetaling for varme efter reglerne i stk. 19, skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret, hvorved der for samme år ikke kan ske opgørelse af tilbagebetaling for varmen efter denne lovs øvrige regler om tilbagebetaling. I givet fald finder denne lovs øvrige regler, herunder regler om opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgifter, anvendelse, som om der ydes tilbagebetaling efter den eller de af denne lovs forskellige

3. I § 11, stk. 16, indsættes som 5. pkt.:

»Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.«

4. I § 11, stk. 19, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 19« til: »stk. 18«.

andre regler om tilbagebetaling, som ville finde anvendelse, hvis det ikke var valgt at bruge muligheden for særlig opgørelse af tilbagebetaling i stk. 19.

Stk. 20. - - -

5. I § 11 b indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Udleveres elektricitet til et aftagenummer, hvorefter elektriciteten helt eller delvist leveres fra land til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havn, godtgøres afgiften af leverancen af elektriciteten til skibene bortset fra 0,4 øre pr. kWh, jf. dog stk. 4. Godtgørelsen ydes til den, som aftagenummeret omfatter.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse, i det omfang

- 1) elektricitetens spænding er under 380 V,
- 2) elektriciteten ikke forbruges om bord på skibet,
- 3) elektriciteten forbruges til ikkeerhvervsmæssige formål eller
- 4) skibet er oplagt eller på anden måde ikke anvendes til søfart.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af og dokumentation for afgiftsgodtgørelsen efter stk. 3 og 4.

Stk. 6. Stk. 3-5 kan dog ikke finde anvendelse efter den 18. juni 2021, jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/993 af 19. juni 2015 om tilladelse til Danmark til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i havn, i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Skatteministeren bekendtgør på baggrund af en ny tilladelse fra Rådet, at stk. 3-5 finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori godtgørelse efter reglerne i stk. 3-5 kan ske ifølge den nye tilladelse. Det er en forudsætning for anvendelsen af 1. pkt., at der ikke er en periode mellem den tidligere og den efterfølgende tilladelse, som ikke er omfattet af en tilladelse. Stk. 6 finder ikke anvendelse for en periode, hvori 1. pkt. finder anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 8.

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som

ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 6 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 7. Fritaget for afgift er

3) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 12, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og der afsætter elektricitet, eller til dampskibsfart og jernbanedrift efter bestemmelserne i henholdsvis § 7, stk. 1 og 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Bestemmelserne i § 7, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. finder tilsvarende anvendelse, og

Stk. 2-7. - - -

§ 7. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift er et brændsel omfattet af § 2, stk. 1, der direkte medgår til produktionen af et tilsvarende energiprodukt. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof. En forholdsmæssig del af brændslerne kan henregnes under 1. pkt., i de tilfælde hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne for fordeling i § 9, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-7. - - -

1. I § 7, *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 8«.

2. I § 7, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 3« til: »§ 9 a, stk. 3«.

3. I § 7 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, som indebærer betaling af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den elektricitet, der er fremstillet i perioden, og på den anden side summen af energiindholdet i den elektricitet og varme, der er fremstillet i perioden.«

§ 4

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændrin- ger:

§ 7. - - -

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at den afgiftspligtige mængde i de i stk. 6 nævnte tilfælde efter den enkelte kommunes bestemmelse i stedet kan opgøres ved hjælp af en måler. Ministe- ren kan herunder fastsætte regler om kommunernes kontrol og om, at kommunen kan opkræve et gebyr til dækning af udgifterne ved ordningen. Ministe- ren kan endvidere bemyndige kommunerne til at fastsætte regler om regnskabsførelse og om indret- ning, montering og kontrol af måler hos de afgifts- pligtige.

§ 14. Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, op- kræves af den kommune, hvori ejendommen er be- liggende. Afgiftsbeløbet forhøjes med 25 pct. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for ind- betalingen af afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen berettiget til at fordre afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2-3. - - -

§ 14. - - -

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler for kommunernes afregning til told- og skatteforvalt- ningen af afgift opkrævet efter stk. 1.

1. I § 7, *stk. 7, 2. pkt.*, indsættes efter »kommun- nen«: »eller den, som på vegne af kommunen vare- tager opgaven,«.

2. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

»Kommunen kan bestemme, at almene forsy- ningsselskaber kan opkræve afgiften.«.

3. I § 14, *stk. 1, 4. pkt.*, der bliver 5. pkt., indsættes efter »er kommunen«: »eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven,«.

4. I § 14, *stk. 3*, udgår »kommunernes«.

§ 5

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., jf. lovbe kendtgørelse nr. 1118 af 26. septem-

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- - -

6) 0,14 pct. af den mængde afgiftspligtig benzin, der udleveres fra den autoriserede oplagshaver, hvis den afgiftspligtige benzin ved udleveringen gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i Miljø- og energiministeriets bekendtgørelse om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

Stk. 2. - - -

§ 7. - - -

Stk. 10. Almene vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst een gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.

§ 15. - - -

Stk. 2. Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, af andre end registrerede spildevandsudledere, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen berettiget til at forlange afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Kommunerne kan fastsætte et minimumsgebyr på indtil 50 kr. ved forsinket indbetaling.

ber 2014, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 1, nr. 6, ændres »Miljø- og energiministeriets bekendtgørelse« til: »bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006«.

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 10, indsættes efter »kommunale myndigheder«: »eller fra den, som på vegne af de kommunale myndigheder varetager opgaven med opkrævning af afgifter efter denne lov,«.

2. I § 15, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.: »Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften«

Stk. 3. - - -

§ 15. - - -

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler for kommunernes afregning til told- og skatteforvaltningen af afgift opkrævet efter stk. 4.

§ 18. - - -

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på kommunernes kontrol af spilevandsanlæg omfattet af § 15, stk. 4.

§ 2. - - -

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme inden for samme lokalitet¹⁵⁾ direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1, fra et decentralt eller industrielt kraft-varme-værk registreret efter stk. 5 eller fra en mellemhandler registreret efter stk. 5, og hvor tilbagebetalingen af afgift efter § 8 udgør mindst 80 pct. af afgiften efter denne lov og 30 pct. af virksomhedens varmekonsum bruges ved aktiviteter omfattet af bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5-11. - - -

§ 2. - - -

Stk. 5. Decentrale og industrielle kraft-varmeværker samt mellemhandlere, som transporterer varme leveret direkte fra et kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, kan registreres hos

3. I § 15, stk. 2, 3. pkt., der bliver 4. pkt., indsættes efter »er kommunen«: »eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven,«.

4. I § 15, stk. 3, udgår »kommunernes«.

5. I § 15, stk. 3, ændres »stk. 4« til: »stk. 2«.

6. I § 18, stk. 4, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 2«.

§ 7

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, indsættes efter »omfattet af bilag 1,«: »fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter stk. 2,«.

2. I § 2, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »bilag 1 til denne lov: », eller fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter stk. 2,«.

told- og skatteforvaltningen. Det er dog en betingelse, at mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 4.

Stk. 6-11. - - -

§ 3. Registrerede virksomheder med undtagelse af virksomheder, som alene er registreret efter § 2, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført afgiftspligtige varer og varme.

§ 5. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-4, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 15. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af disse afgiftspligtige varer, i det omfang det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 2-24. - - -

§ 5. - - -

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-4, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraftvarme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.

Stk. 16-24. - - -

§ 5. - - -

Stk. 20. For virksomheder registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgifts-

3. I § 3 udgår »med undtagelse af virksomheder, som alene er registreret efter § 2, stk. 2,« og »efter § 1, stk. 1, nr. 1-4,«.

4. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres », der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-4« til: »der er registreret efter § 2, stk. 1 eller 3«.

5. I § 5, *stk. 15, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 2, stk. 1«: »eller 3«.

6. I § 5, *stk. 15, 2. pkt.*, § 5, *stk. 20*, to steder i § 5, *stk. 21*, tre steder i § 5, *stk. 22*, og i § 5, *stk. 23*, ændres »kul« til: »varer«.

7. I § 5, *stk. 20*, indsættes efter »omfattet af bilag 1 til denne lov,«: »en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter § 2, stk. 2, eller«.

periode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-varme-værk registreret efter § 2, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 21-24. - - -

§ 5. - - -

Stk. 21. For mellemlhandlere registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 22-24. - - -

§ 5. - - -

Stk. 22. For decentrale og industrielle kraft-varme-værker registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 23-24. - - -

§ 1. Der betales afgift af svovlindholdet i følgende varer, såfremt varen indeholder over 0,05 pct. svovl:

- - -

2) Fuelolie, bitumen samt varer omfattet af § 1, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.

8. I § 5, *stk. 21, 1. pkt.*, indsættes efter »bilag 1 til denne lov«: »eller fra en affaldsforbrændingsvirksomhed registreret efter § 2, stk. 2«.

9. I § 5, *stk. 22, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 7, stk. 1«: »eller 5«.

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1, nr. 2*, affattes således: »Fuelolie og bitumen.«

§ 9

I lov nr. 578 af 4. maj 2015 om ændring af lov om afgift af elektricitet og momsloven (Tilpasninger til engrosmodellen m.v. og indførelse af omvendt betalingspligt på gas- og elmarkedet) foretages følgende ændring:

§ 1. - - -

12) I § 11 b indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Udleveres elektricitet til et aftagenummer, hvorefter elektriciteten helt eller delvis leveres fra land til skibe med en bruttotonnage på mindst 400 t, som ligger ved kaj i havn, godtgøres afgiften af leverancen af elektriciteten til skibene med 0,4 øre pr. kWh, jf. dog stk. 4. Godtgørelsen ydes til den, som aftagenummeret omfatter. «

§ 5. - - -

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-6. - - -

§ 5. - - -

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 12, til den 1. april 2016 eller en senere dato.

Stk. 4. § 1, nr. 12, finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiftslempelsen kan anvendes ifølge Rådets tilladelse efter artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 3, tidspunktet efter 1. pkt. Skatteministeren kan på baggrund af en ny tilladelse fra Rådet bekendtgøre, at § 1, nr. 12, finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiftslempelsen kan anvendes ifølge den nye tilladelse. Det er en forudsætning for anvendelsen af 3. pkt., at der ikke er en periode mellem den tidligere og den efterfølgende tilladelse, som ikke er omfattet af en tilladelse.

Stk. 5-6. - - -

1. § 1, nr. 12, ophæves.

2. I § 5, stk. 1, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2«.

3. § 5, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 5. - - -

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende overførslen af oplysninger nævnt i stk. 5.

4. I § 5, stk. 6, der bliver stk. 4, ændres »stk. 5« til: »stk. 3«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 2 og 5, og § 9 træder i kraft den 1. april 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 1-3, 7 og 8, træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 4. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder eller forbruges af registrerede virksomheder.

Tabel 1 A (gældende formulering)

Bilag 1: Sats for § 2, stk. 2, i lov om afgift af kvælstofoxider

		<i>1. jan. - 31. dec. 2010</i>	<i>1. jan. - 31. dec. 2011</i>	<i>1. jan. - 30. juni 2012</i>	<i>1. juli - 31. dec. 2012</i>	<i>1. jan. - 31. dec. 2013</i>	<i>1. jan. - 31. dec. 2014</i>	<i>Fra 1. jan. 2015</i>
<i>Satser ved dagtemperatur</i>								
<i>1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof</i>	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,6	4,6	4,7
<i>2. Anden gas- og dieselolie</i>	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,6	4,6	4,7
<i>3. Svovlfri dieselolie</i>	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,6	4,6	4,7
<i>4. Fuelolie</i>	øre/kg	2,8	2,9	2,9	14,2	14,5	14,7	15,0
<i>5. Fyringstjære</i>	øre/kg	2,6	2,6	2,7	12,8	13,0	13,3	13,5
<i>6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof</i>	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,6	4,6	4,7
<i>7. Anden petroleum</i>	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,6	4,6	4,7
<i>8. Autogas</i>	øre/l	1,7	1,8	1,8	8,7	8,9	9,0	9,2
<i>9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie og anvendes som motorbrændstof</i>	øre/kg	3,2	3,3	3,3	16,1	16,4	16,7	17,0

10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg	0,9	0,9	1,0	4,6	4,7	4,8	4,9
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³	0,8	0,8	0,8	4,0	4,0	4,1	4,2
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³	2,8	2,8	2,9	13,9	14,1	14,4	14,6
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ	0,5	0,5	0,5	2,5	2,5	2,6	2,6
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8	0,8	0,9	4,1	4,2	4,3	4,3
15. Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8	0,8	0,9	4,1	4,2	4,3	4,3
16. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./t	16,0	16,3	16,6	80,0	81,4	82,9	84,4
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	1,3	1,3	1,3	5,0	5,1	5,2	5,3
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,3	0,3	0,3	1,3	1,3	1,3	1,3
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller	6,8	6,9	7,0	33,8	34,4	35,0	35,6
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,5	0,5	0,5	2,3	2,3	2,3	2,4
Satser ved 15 °C								
1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,5	4,6	4,7
2. Anden gas- og dieselolie	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,5	4,6	4,7
3. Svovlfri dieselolie	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,5	4,6	4,7
4. Fuelolie	øre/kg							

5. Fyringstjære	øre/kg							
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,5	4,6	4,7
7. Anden petroleum	øre/l	0,9	0,9	0,9	4,5	4,5	4,6	4,7
8. Autogas	øre/l							
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	øre/kg							
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg							
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³							
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³							
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ							
14. Blyholdig benzín (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8	0,8	0,8	4,1	4,1	4,2	4,3
15. Blyfri benzín (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8	0,8	0,8	4,1	4,1	4,2	4,3
16. Kul m.v.	kr./t							
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ							
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ							
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller kr./GJ							
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ							

Tabel 1 B (lovforslaget)

Bilag 1 affattes således:

Bilag 1: Satser for § 2, stk. 2, i lov om afgift af kvælstofoxider

		Grundsats i 2015-niveau
Satser ved dagtemperatur		
1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
2. Anden gas- og dieselolie	øre/l	0,9
3. Svovlfri dieselolie	øre/l	0,9
4. Fuelolie	øre/kg	2,8
5. Fyringstjære	øre/kg	2,6
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
7. Anden petroleum	øre/l	0,9
8. Autogas	øre/l	1,7
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	øre/kg	3,2
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg	0,9
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³	0,8
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³	2,8
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ	0,5
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8
15. Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8
16. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./t	15,9
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	1,0
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,3
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller	6,7
	kr./GJ	0,5
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	0,5
Satser ved 15 °C		

1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
2. Anden gas- og dieselolie	øre/l	0,9
3. Svovlfri dieselolie	øre/l	0,9
4. Fuelolie	øre/kg	
5. Fyringstjære	øre/kg	
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	0,9
7. Anden petroleum	øre/l	0,9
8. Autogas	øre/l	
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	øre/kg	
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	øre/kg	
11. Naturgas, dog ikke til motorer	øre/Nm ³	
12. Naturgas til motorer (inklusive stationære)	øre/Nm ³	
13. Kul, koks, brunkul, orimulsion og petroleumskoks	kr./GJ	
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	0,8
15. Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	0,8
16. Kul m.v.	kr./t	
17. Biogas og anden flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	
18. Biogas og anden flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	
19. Halm og anden fast biomasse, bortset fra træflis, i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./t eller kr./GJ	
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW	kr./GJ	